Phúc Âm

LƯU-CA

1

Bạn Thiên-phong thân kính,[a]

[1,2]Trước đây đã có nhiều người ghi chép cuộc đời và chức vụ Chúa Cứu Thế Giê-Xu,[b] theo lời tường thuật của các môn đệ đầu tiên và của nhiều nhân chứng. [3]Do đó, tôi đã sưu tầm, kiểm chứng tất cả sử liệu và viết lại theo thứ tự để kính gửi anh xem. [4]Ước mong công trình khảo cứu này chứng tỏ những điều anh đã học hỏi là chính xác.

Thiên Sứ Báo Tin Giăng Báp-tít Ra Đời

[5]Thời vua Hê-rốt cai trị xứ Giu-đê, thầy tế lễ Xa-cha-ri, thuộc ban A-bi-gia, lo việc tế lễ trong Đền Thờ. Vợ là Ê-li-sa-bét cũng thuộc dòng họ tế lễ.[c] [6]Ông bà là người công chính trước mặt Thượng Đế, vâng giữ trọn vẹn các điều răn, luật lệ của Ngài. [7]Tuổi trời chất nặng trên vai, ông bà vẫn chưa sinh được mụn con nào.

[8,9]Một hôm, Xa-cha-ri vào Đền Thờ lo việc tế lễ theo phiên thứ. Ông bất thăm trúng phần việc dâng hương cho Chúa trong Đền Thờ. [10]Lúc ông dâng hương, dân chúng cầu nguyện ngoài sân. [11]Thình lình, một thiên sứ của Chúa xuất hiện, đứng bên phải bàn thờ dâng hương. [12]Xa-cha-ri nhìn thấy, giật mình hoảng sợ. [13]Thiên sứ liền trấn an: "Xa-cha-ri, đừng sợ! Tôi đến báo tin rằng Thượng Đế đã nghe lời ông cầu nguyện. Ê-li-sa-bét vợ ông sẽ sinh con trai, hãy đặt tên nó là Giăng. [14]Nó sẽ là niềm vui lớn cho ông bà; nhiều người cũng sẽ hân hoan khi nó ra đời. [15]Đứa trẻ sẽ được Thượng Đế trọng dụng; nó sẽ không bao giờ uống rượu, nhưng được đầy dẫy Thánh Linh từ khi còn trong lòng mẹ. [16]Nó sẽ dìu dắt nhiều người Y-sơ-ra-ên trở về với Chúa, là Thượng Đế của họ. [17]Đứa trẻ sẽ có tinh thần và khí lực dũng mãnh như tiên tri Ê-li thời xưa. Nó sẽ dọn đường cho Chúa Cứu Thế, chuẩn bị nhân dân để sẵn sàng đón tiếp Ngài. Nó sẽ hòa giải cha với con,[d] làm cho kẻ bội nghịch trở nên khôn ngoan như người công chính."

[18]Xa-cha-ri nghi ngờ: "Việc đó làm sao thực hiện được? Vì tôi đã già; vợ tôi cũng đã cao tuổi lắm rồi!"

[19]Thiên sứ đáp: "Tôi là Gáp-ri-ên, hằng đứng trước mặt Thượng Đế. Chính Ngài sai tôi đến báo tin mừng cho ông. [20]Vì ông không tin lời tôi, nên sẽ bị câm cho đến khi đứa trẻ ra đời. Những lời tôi nói, đến đúng kỳ sẽ thành sự thật."

[21]Dân chúng đứng bên ngoài chờ Xa-cha-ri, ngạc nhiên vì ông ở quá lâu trong Đền Thờ. [22]Lúc trở ra, Xa-cha-ri không nói được, phải dùng tay ra dấu, nên họ biết ông vừa thấy khải tượng trong Đền Thờ. [23]Khi mãn phiên phục vụ, Xa-cha-ri về nhà. [24]Sau đó, Ê-li-sa-bét có thai, sống ẩn dật trong năm tháng. [25]Bà tự nhủ: "Chúa thật nhân từ, Ngài đã xóa bỏ sự nhục nhã cho ta rồi!"

Thiên Sứ Báo Tin Chúa Giê-xu Giáng Sinh

[26]Qua tháng sáu, Thượng Đế sai thiên sứ Gáp-ri-ên vào thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, [27]đến thăm Ma-ri, là một

---

[a] *Nt Theophilos quyền quý*
[b] *Nt những việc đã hoàn thành giữa chúng tôi*
[c] *Nt dòng dõi A-rôn*
[d] *Ma-la-chi 4:6*

trinh nữ đã hứa hôn với Giô-sép, thuộc dòng vua Đa-vít.
28Thiên sứ nói: "Xin chào mừng cô, là người được ân của Chúa! Chúa ở với cô!"
29Ma-ri bối rối, tự hỏi lời chào ấy có nghĩa gì. 30Thiên sứ giải thích: "Đừng sợ, vì Thượng Đế đã ban đặc ân cho cô. 31Cô sắp có thai, sinh con trai. Hãy đặt tên là Giê-xu. 32Con trai đó rất cao quý, sẽ được xưng là Con Đấng Chí Cao. Thượng Đế sẽ ban cho Ngài ngôi vua của Đa-vít. 33Ngài sẽ cai trị dân Y-sơ-ra-ên mãi mãi; nước Ngài tồn tại đời đời."
34Ma-ri ngạc nhiên: "Tôi còn là con gái, làm sao có con được?"
35Thiên sứ đáp: "Thánh Linh sẽ giáng trên cô, quyền năng Thượng Đế sẽ bao phủ cô, cho nên Con Thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Thượng Đế. 36Như Ê-li-sa-bét dì[a] của cô, là người đã già, quá tuổi sinh nở, mà cũng có thai được sáu tháng rồi. 37Vì chẳng có việc gì Thượng Đế không làm được."
38Ma-ri thành khẩn: "Tôi là tôi tớ Chúa, sẵn sàng vâng theo ý muốn Chúa. Xin Chúa thực hiện mọi điều ông nói." Sau đó thiên sứ từ biệt Ma-ri.

Ma-ri Đến Thăm Ê-li-sa-bét

39,40Mấy ngày sau, Ma-ri vội vã lên đường, đến một thành phố miền đồi núi xứ Giu-đê, vào nhà Xa-cha-ri thăm Ê-li-sa-bét. 41Vừa nghe Ma-ri chào, thai trong bụng Ê-li-sa-bét liền nhảy mừng. Được đầy dẫy Thánh Linh, 42Ê-li-sa-bét nói lớn với Ma-ri: "Cô là người hạnh phúc nhất trong giới phụ nữ! Thai trong lòng cô là phúc hạnh lớn lao! 43Thật vinh dự cho tôi, vì được mẹ Chúa tôi đến thăm! 44Vừa nghe cô chào hỏi, thai trong bụng tôi đã nhảy mừng. 45Thượng Đế ban phúc cho cô, vì cô tin lời Ngài hứa sẽ thành sự thật."

Ma-ri Ca Tụng Chúa

46Ma-ri đáp: "Tâm hồn tôi ca ngợi Chúa. 47Tâm linh tôi hân hoan vì Thượng Đế là Cứu Chúa tôi. 48Chúa đã lưu ý đến nô tì hèn mọn của Ngài, và từ nay, mọi thế hệ sẽ khen tôi là người được phúc. 49Đấng Thánh Toàn Năng đã làm những việc lớn cho tôi. 50Từ đời này sang đời khác, Ngài thương xót người kính sợ Ngài. 51Cánh tay quyền năng Ngài đưa ra, mưu trí kẻ kiêu ngạo liền tan biến. 52Ngài truất phế các vua chúa, và cất nhắc kẻ thấp hèn. 53Ngài cho người đói được no nê, và đuổi kẻ giàu về tay không. 54Ngài nhớ lại lời hứa,[b] nên cứu giúp Y-sơ-ra-ên tôi tớ Ngài. 55Vì Ngài có hứa với Áp-ra-ham và cả dòng dõi người rằng Ngài sẽ thương xót họ mãi mãi."
56Ma-ri ở lại với Ê-li-sa-bét độ ba tháng rồi trở về nhà.

Giăng Báp-tít Ra Đời

57Đến kỳ sinh nở, Ê-li-sa-bét sinh được một con trai. 58Bà con láng giềng đều hoan hỉ khi nghe tin Chúa cho bà có con. 59Được tám ngày, họ đến làm lễ cắt bì cho đứa bé, và định đặt tên nó là Xa-cha-ri theo tên cha; 60nhưng mẹ đứa bé quả quyết: "Không! Tên nó là Giăng."
61Họ ngạc nhiên: "Họ hàng ta đâu có ai mang tên đó?"
62Có người ra dấu hỏi Xa-cha-ri. 63Ông sai lấy bảng viết: "Tên nó là

[a] *Nt bà con*

[b] *Nt thương xót*

Giăng." Mọi người đều kinh ngạc. 64Ng
ay lúc ấy, Xa-cha-ri nói được, và ca ngợ
i Thượng Đế.
65Hàng xóm láng giềng đều kinh sợ,
đồn việc ấy khắp miền đồi núi xứ Giu-đ
ê. 66Mọi người nghe chuyện đều ngẫm
nghĩ: "Không biết tương lai đứa bé sẽ ra
sao, vì rõ ràng tay Chúa phù hộ nó?"

Xa-cha-ri Nói Tiên Tri

67Được đầy dẫy Thánh Linh, Xa-cha
-ri liền nói tiên tri:
68"Ca ngợi Chúa là Thượng Đế của
Y-sơ-ra-ên! Vì Ngài đã thăm viếng và c
ứu chuộc dân Ngài. 69Ngài sai Chúa Cứ
u Thế đến với chúng tôi, sinh ra trong d
òng họ Đa-vít đầy tớ Ngài, 70đúng theo
lời hứa của Ngài qua môi miệng các tiê
n tri thánh ngày xưa. 71Ngài sẽ giải cứu
chúng tôi khỏi kẻ thù nghịch và người g
hen ghét chúng tôi. 72,73Ngài bày tỏ lòn
g thương xót tổ phụ chúng tôi, nhớ lại g
iao ước thánh của Ngài với Áp-ra-ham,
74giải thoát chúng tôi khỏi tay kẻ thù ng
hịch, cho chúng tôi được mạnh dạn phụ
ng sự Thượng Đế 75và mãi mãi sống thá
nh thiện, công chính trước mặt Ngài.
76"Còn Giăng, con sẽ được xưng là ti
ên tri của Thượng Đế Chí Cao, vì con s
ẽ đi trước mặt Chúa Cứu Thế, dọn đườn
g cho Ngài, 77chỉ cho dân Ngài biết con
đường cứu rỗi nhờ sự tha tội, 78do ân k
hoan hồng của Thượng Đế. Vì ánh bình
minh sắp chiếu trên chúng ta, 79soi sán
g người ngồi trong cõi tối tăm và dưới b
óng tử vong, dìu dắt chúng ta vào nẻo a
n lành."
80Cậu bé lớn lên, có ý chí mạnh mẽ,
sống trong đồng hoang cho đến khi côn
g khai hoạt động giữa nhân dân.[a]

2

Chúa Giê-xu Giáng Sinh

Thời đó, hoàng đế La Mã Âu-gút[b] ra
lệnh kiểm tra dân số khắp đế quốc. 2Đâ
y là cuộc kiểm tra đầu tiên, được thực h
iện thời Qui-ri-ni làm tổng trấn xứ Sy-ri
và Do Thái. 3Mọi người đều phải về qu
ê đăng ký.
4Vì Giô-sép thuộc dòng họ Đa-vít, nê
n phải từ thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê về
làng Bê-liêm xứ Giu-đê, là quê hương
vua Đa-vít, 5đăng ký cho mình và cô M
a-ri, là vị hôn thê đang có thai.
6Về đến Bê-liêm, Ma-ri tới ngày sin
h nở. 7Cô sinh con trai đầu lòng, lấy kh
ăn bọc lại, đặt trong máng cỏ, vì nhà qu
án không còn chỗ trọ.

Mục Đồng Gặp Chúa

8Tại miền đó, có mấy anh chăn chiên
đang ở ngoài đồng, thức đêm canh giữ
bầy chiên. 9Thình lình, một thiên sứ của
Chúa hiện ra, hào quang Chúa chói lòa
khắp nơi. Họ vô cùng kinh hãi, 10nhưng
thiên sứ liền trấn an: "Đừng sợ, tôi đến
báo cho các anh một tin mừng. Tin này
sẽ đem lại niềm vui lớn cho mọi người.
11Đêm nay, Chúa Cứu Thế, Đấng Cứu
Tinh của nhân loại, đã ra đời tại Bê-liê
m.[c] 12Các anh sẽ nhận ra Ngài khi gặp
một em bé quấn khăn nằm trong máng c
ỏ."
13Thình lình, vô số thiên sứ xuất hiện
, hợp với thiên sứ ấy ca ngợi Thượng Đế
:

14"Vinh quang Chúa phủ tận trời,
Bình an dưới đất cho người được
ơn!"[d]

---

[a] *Nt dân Y-sơ-ra-ên*

[b] *Augustus Octavius (trị vì 27 TCN-14 SCN)*

[c] *Nt thành của Đa-vít*

[d] *Ctd "Vinh quang quy về Chân Thần trên các nơi chí cao, Bình an dưới đất cho những người được ân huệ của Ngài!"*

15Khi các thiên sứ lên trời, các anh chă
n chiên bảo nhau: “Chúng ta hãy tới là
ng Bê-liêm xem chuyện lạ Chúa vừa ch
o biết.” 16Họ vội vã đến nơi, gặp Ma-ri,
Giô-sép, và thấy Con Trẻ đang nằm tro
ng máng cỏ. 17Họ liền thuật lại việc vừa
xảy ra, và những lời thiên sứ nói về Co
n Trẻ. 18,19Mọi người nghe đều ngạc nh
iên; riêng Ma-ri ghi nhớ từng chi tiết, v
à suy nghiệm trong lòng. 20Các anh chă
n chiên trở về, ca tụng Thượng Đế về n
hững điều nghe thấy, đúng như lời thiên
sứ nói.

Lễ Dâng Con Trẻ Trong Đền Thờ

21Tám ngày sau, Con Trẻ chịu lễ cắt
bì, và được đặt tên là Giê-xu, như thiên
sứ đã dặn trước khi Ngài giáng sinh. 22
Đến kỳ Ma-ri làm lễ tẩy uế theo luật M
ai-sen, Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ l
ên thủ đô Giê-ru-sa-lem dâng cho Thượ
ng Đế, 23vì luật Chúa dạy: “Mọi con tra
i đầu lòng phải dâng cho Chúa,” 24và “
dâng một cặp chim cu hay bồ câu tơ.”[a]

25Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có một n
gười công chính, mộ đạo tên là Si-mê-ô
n, ngày đêm trông đợi Chúa Cứu Thế x
uất hiện. Thánh Linh ngự trong lòng ôn
g, 26và cho biết ông sẽ được thấy Chúa
Cứu Thế trước khi qua đời. 27Hôm đó,
Thánh Linh thúc giục ông vào Đền Thờ,
nhằm lúc Ma-ri và Giô-sép đem Con T
rẻ đến dâng cho Thượng Đế đúng theo l
uật lệ. 28Si-mê-ôn bồng Con Trẻ và ca
ngợi Thượng Đế:

29“Lạy Chúa, theo lời hứa của Ngài,
bây giờ con có thể an vui qua đời, 30,31v
ì chính mắt con đã thấy Đấng Cứu Tinh
mà Ngài chuẩn bị cho nhân loại, 32là Á
nh Sáng rọi đường cho các dân tộc, là V
inh Quang của dân Y-sơ-ra-ên.”

33Giô-sép và Ma-ri kinh ngạc vì nhữ
ng lời Si-mê-ôn nói về Con Trẻ.

34,35Sau khi cầu phúc lành cho hai ng
ười, Si-mê-ôn nói riêng với Ma-ri: “Con
Trẻ này sẽ làm cho nhiều người Y-sơ-r
a-ên vấp ngã, trong khi nhiều người khá
c được giải cứu. Con Trẻ sẽ bị người ta
chống đối; nhưng tư tưởng thầm kín của
họ sẽ bị phơi ra ánh sáng. Còn bà sẽ bị
đau đớn như gươm đâm vào lòng!”

36,37Hôm đó, nữ tiên tri An-ne cũng c
ó mặt trong Đền Thờ. Bà là con gái Pha
-nu-ên, thuộc đại tộc A-se, trước kia đã
có chồng được bảy năm, rồi ở góa cho
đến năm tám mươi bốn tuổi. Bà cứ ở lu
ôn trong Đền Thờ, ngày đêm thờ phượn
g Thượng Đế, nhịn ăn và cầu nguyện.

38Lúc Si-mê-ôn nói chuyện với Ma-ri
và Giô-sép, bà cũng vừa tới đó, cảm tạ
Thượng Đế và báo cho mọi người biết
Đấng Cứu Tinh họ trông đợi đã đến rồi.

39Sau khi làm xong mọi thủ tục theo
luật pháp, Giô-sép và Ma-ri trở về Na-x
a-rét, xứ Ga-li-lê. 40Tại đó, Con Trẻ lớn
lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan và ân
phúc của Thượng Đế.

Chúa Giê-xu tại Đền Thờ

41,42Hằng năm, Giô-sép và Ma-ri đều
lên thủ đô Giê-ru-sa-lem dự lễ Vượt Qua.
Năm mười hai tuổi, Chúa Giê-xu cũng
theo cha mẹ đi dự lễ. 43Sau đó, cha mẹ t
rở về nhà. Chúa vẫn ở tại Giê-ru-sa-lem
mà ông bà không biết. 44Đinh ninh Ngà
i cùng đi với đám đông, nên họ cứ đi su
ốt một ngày, đến tối mới tìm Ngài trong
nhóm bà con bạn hữu. 45Tìm không đư
ợc, họ trở lại Giê-ru-sa-lem.

46Ba ngày sau, ông bà tìm gặp Ngài
đang ngồi trong Đền Thờ, giữa các thầy
dạy luật, chất vấn và bàn cãi nhiều vấn
đề quan trọng. 47Mọi người đều ngạc nh

[a] *Lê-vi 12: 8*

iên về kiến thức và lời đối đáp của Ngài . 48Thấy thế, cha mẹ Ngài vô cùng sửng sốt. Mẹ Ngài trách: "Con ơi, sao con để cha mẹ như thế này? Cha mẹ phải vất vả lo lắng tìm con!"

49Ngài hỏi: "Cha mẹ tìm con làm chi ? Cha mẹ không biết con phải lo việc Cha con[a] sao?" 50Nhưng ông bà chẳng hiểu Ngài nói gì. 51Sau đó, Ngài trở về Na-xa-rét, phục tùng cha mẹ. Mẹ Ngài ghi nhớ mọi việc trong lòng.

52Chúa Giê-xu càng thêm khôn lớn, càng đẹp lòng Thượng Đế và mọi người.

3

Giăng Báp-tít Kêu Gọi

1,2Năm thứ mười lăm đời Hoàng đế La Mã Thi-be,[b] Giăng con Xa-cha-ri nghe tiếng gọi của Thượng Đế lúc ở trong đồng hoang. Khi đó, Phi-lát làm tổng trấn xứ Giu-đê; Hê-rốt làm vua xứ Ga-li-lê ; em Hê-rốt là Phi-líp cai trị xứ I-tu-rê và Tra-cô-nít; Lý-sa-nia cai trị xứ A-bi-len; An-ne và Cai-phe giữ chức Tế Lễ Tối Cao. 3Giăng đi khắp lưu vực sông Giô-đan, dạy mọi người phải chịu báp-tem[c] để chứng tỏ lòng ăn năn, và quay về Thượng Đế để được tha tội.

4Theo lời tiên tri Ê-sa, Giăng là "tiếng gọi nơi hoang dã:"

"Hãy dọn đường cho Chúa, ngay thật mở lòng chờ đón Ngài!
5Hãy san phẳng đồi núi. Lấp đầy thung lũng.
Làm cho thẳng những khúc quanh co!
San bằng những chỗ gồ ghề!
6Và nhân loại sẽ thấy Vị Cứu Tinh Thượng Đế sai đến."[d]

7Giăng cảnh cáo đoàn dân đến xin chịu báp-tem: "Con cái loài rắn! Làm sao các ngươi có thể tránh thoát hình phạt của Thượng Đế? 8Muốn chịu báp-tem, các ngươi phải có một đời sống mới,[e] để chứng tỏ lòng ăn năn. Đừng tưởng vì mình thuộc dòng dõi Áp-ra-ham nên Thượng Đế sẽ dung tha, vì Thượng Đế có thể biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham. 9Lưỡi búa xét đoán của Thượng Đế đã vung lên![f] Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn quăng vào lửa."

10Dân chúng hỏi: "Vậy chúng tôi phải làm gì?"

11Giăng đáp: "Phải chia cơm sẻ áo cho người nghèo."

12Các nhân viên thu thuế –
hạng người mang tiếng xấu trong xã hội –
cũng đến chịu báp-tem. Họ hỏi: "Chúng tôi phải làm gì?"

13Ông đáp: "Phải liêm khiết, đừng lạm thu các sắc thuế nhà nước đã ấn định."

14Các quân nhân cũng hỏi: "Còn chúng tôi phải làm gì?"

"Đừng áp bức hay vu cáo để tống tiền; nhưng phải bằng lòng với đồng lương của mình."

15Lúc ấy, những ai trông đợi Chúa Cứu Thế đều náo nức muốn biết Giăng có phải là Chúa Cứu Thế không. 16Giăng giải đáp: "Tôi chỉ làm báp-tem bằng nước, nhưng Đấng sắp đến sẽ làm báp-tem bằng Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng, tôi

---

[a] *Tức là Thượng Đế*
[b] *Tiberius (trị vì từ năm 14 đến năm 37SCN)*
[c] *Xin xem chú thích Mã-thi 3:6*
[d] *Ê-sa 40:3-5*
[e] *Nt phải kết quả*
[f] *Nt để gần rễ cây*

không xứng đáng hầu hạ[a] Người. 17Ngư
ời sẽ sảy lúa thật sạch, trữ vào kho, và đ
ốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.” 18
Giăng còn dùng nhiều lời khuyến cáo k
hác trong khi công bố Phúc Âm.

19,20Nhưng khi Giăng công khai chỉ t
rích Hê-rốt, vì vua cưới em dâu là Hê-r
ô-đia (vợ Phi-líp) và làm nhiều việc gia
n ác, vua nổi giận[b] bắt Giăng giam vào
ngục.

Chúa Giê-xu Chịu Báp-tem

21Khi toàn dân đều được báp-tem, Ch
úa Giê-xu cũng chịu báp-tem. Lúc Ngài
cầu nguyện, bầu trời mở ra, 22Thánh Li
nh lấy hình chim bồ câu ngự trên Ngài,
và có tiếng từ trời tuyên phán: “Con là
Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta ho
àn toàn.”

Gia Phả Chúa Giê-xu

23Khi Chúa Giê-xu bắt đầu chức vụ, t
uổi Ngài khoảng ba mươi. Người ta ngh
ĩ Ngài là con Giô-sép, Giô-sép con Hê-l
i, 24Hê-li con Mát-tát, Mát-tát con Lê-v
i, Lê-vi con Mên-chi, Mên-chi con Gia-
ne, Gia-ne con Giô-sép, 25Giô-sép con
Ma-ta-thia, Ma-ta-thia con A-mốt, A-mố
t con Na-hum, Na-hum con Ếch-li, Ếch-l
i con Na-ghê, 26Na-ghê con Ma-át, Ma-á
t con Ma-ta-thia, Ma-ta-thia con Sê-mê-i
n, Sê-mê-in con Giô-sếch, Giô-sếch con
Giô-đa, 27Giô-đa con Giô-a-nan, Giô-a-n
an con Rê-sa, Rê-sa con Xô-rô-ba-bên, X
ô-rô-ba-bên con Sa-la-thi-ên, Sa-la-thi-ê
n con Nê-ri, 28Nê-ri con Mên-chi, Mên-
chi con A-đi, A-đi con Cô-sam, Cô-sam
con Ên-na-đan, Ên-na-đan con Ê-rơ, 29
Ê-rơ con Giê-xu, Giê-xu con Ê-li-ê-sa,
Ê-li-ê-sa con Giô-rim, Giô-rim con Mát
-thát, Mát-thát con Lê-vi, 30Lê-vi con S
i-mê-ôn, Si-mê-ôn con Giu-đa, Giu-đa c
on Giô-sép, Giô-sép con Giô-nam, Giô-
nam con Ê-lê-a-kim, 31Ê-lê-a-kim con
Mê-lê-a, Mê-lê-a con Mên-na, Mên-na
con Mát-ta-tha, Mát-ta-tha con Na-than,
Na-than con Đa-vít, 32Đa-vít con Gie-s
ê, Gie-sê con Giô-bết, Giô-bết con Bô-ô,
Bô-ô con Sa-la, Sa-la con Na-ách-son, 33
Na-ách-son con A-mi-na-đáp, A-mi-na-đ
áp con Át-min, Át-min con A-rơ-ni, A-rơ
-ni con Ếch-rôm, Ếch-rôm con Pha-rê, P
ha-rê con Giu-đa, 34Giu-đa con Gia-cốp,
Gia-cốp con Y-sác, Y-sác con Áp-ra-ha
m, Áp-ra-ham con Tha-rê, Tha-rê con N
a-cô, 35Na-cô con Sê-rúc, Sê-rúc con Ra-
gao, Ra-gao con Pha-léc, Pha-léc con Hê
-be, Hê-be con Sa-la, 36Sa-la con Cai-na
m, Cai-nam con A-bác-sát, A-bác-sát co
n Sem, Sem con Nô-ê, Nô-ê con La-méc,
37La-méc con Mê-tu-sê-la, Mê-tu-sê-la c
on Hê-nóc, Hê-nóc con Gia-rết, Gia-rết c
on Mê-lê-lê-ên, Mê-lê-lê-ên con Cai-nam
, 38Cai-nam con Ê-nót, Ê-nót con Sết, Sế
t con A-đam, A-đam con Thượng Đế.

4

Chiến Thắng Sa-tan

1,2Đầy dẫy Thánh Linh, Chúa Giê-xu
từ bờ sông Giô-đan trở về. Ngài liền đư
ợc Thánh Linh đưa vào sa mạc xứ Giu-đ
ê cho Sa-tan cám dỗ trong bốn mươi ng
ày. Chúa nhịn ăn suốt thời gian ấy, nên
Ngài đói. 3Sa-tan đến cám dỗ: “Nếu Th
ầy là Con Thượng Đế, thì cứ hóa đá thà
nh bánh mà ăn.”

4Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kin
h chép: ‘Người ta sống không phải chỉ nh
ờ cơm, nhờ bánh.’ ”[c]

5Sau đó, Sa-tan đem Chúa lên cao, c
hỉ cho Ngài xem trong giây phút tất cả
các nước trên thế giới. 6,7Nó quyến rũ:
“Nếu Thầy quỳ lạy tôi, tôi sẽ cho Thầy

[a] *Nt cởi giày*
[b] *Nt làm thêm việc này*
[c] *Phục 8:3*

cai trị các nước vinh quang rực rỡ đó. T
ất cả đều thuộc về tôi, tôi muốn cho ai t
ùy ý."
8Chúa Giê-xu đáp: "Thánh Kinh dạy:
'Ngươi chỉ thờ lạy Chúa, là Thượng Đế
ngươi, và chỉ phục vụ Ngài.' "[a]
9–
11Sa-tan đưa Ngài đến thủ đô Giê-ru-sa-
lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ và xúi
giục: "Muốn chứng tỏ Thầy là Con Thư
ợng Đế, Thầy cứ lao mình xuống đi. Vì
Thánh Kinh chép: 'Thượng Đế sẽ sai thi
ên sứ đưa tay bảo vệ Con, cho chân Con
khỏi vấp vào đá.' "[b]
12Chúa Giê-xu đáp: "Thánh Kinh cũn
g dạy: 'Ngươi đừng dại dột thử thách C
húa, là Thượng Đế ngươi!' "[c]
13Sau khi cám dỗ Chúa đủ cách, Sa
-tan rút lui, chờ cơ hội khác.

Chúa Bắt Đầu Truyền Giảng Phúc Âm tại Ga-li-lê

14Chúa Giê-xu trở về xứ Ga-li-lê, đầy
quyền năng Thánh Linh. Danh tiếng Ngà
i đồn ra khắp vùng. 15Ngài giảng dạy tro
ng các hội trường, được mọi người ca ng
ợi.

Chúa Về Quê Hương

16Chúa Giê-xu về Na-xa-rét, nơi Ngài
sống từ thuở bé. Như thường lệ, Chúa và
o hội trường ngày Sa-bát,[d] đứng dậy đọc
Thánh Kinh. 17Người ta trao sách tiên tri
Ê-sa, Ngài mở ra đọc:
18,19"Thánh Linh Chúa ngự trên Ta,
Ngài ủy nhiệm Ta truyền giảng Phúc Â
m cho người nghèo, sai Ta băng bó nhữ
ng tấm lòng tan vỡ, loan tin tù nhân đượ
c giải thoát, người mù được sáng, người
bị áp bức được tự do là tuyên cáo kỷ ng
uyên tốt lành của Thượng Đế."[e]
20Chúa gấp sách trả cho người giúp
việc hội trường và ngồi xuống. Mọi ngư
ời chăm chú nhìn Ngài. 21Chúa mở lời:
"Hôm nay lời Thánh Kinh đó được ứng
nghiệm..." 22Cả hội trường đều tán thưở
ng và ngạc nhiên về những lời dạy cao s
âu của Chúa. Họ hỏi nhau: "Ông ấy có
phải con Giô-sép không?"
23Chúa đáp: "Hẳn các ngươi muốn ứ
ng dụng tục ngữ này cho Ta: 'Y-sĩ, hãy
chữa lành cho mình đi!' Các ngươi chắc
muốn Ta làm phép lạ tại quê nhà như đ
ã thực hiện tại Ca-bê-nam? 24Nhưng Ta
cho các ngươi biết: 'Chẳng có tiên tri n
ào được quê hương mình hoan nghênh c
ả!' 25,26Thật thế, ngày xưa, khi dân Y-s
ơ-ra-ên bị hạn hán ba năm rưỡi và gặp n
ạn đói lớn, dù trong nước có rất nhiều q
uả phụ, nhưng tiên tri Ê-li được Thượng
Đế sai đến nhà một quả phụ nước ngoài
tại Sa-rép-ta, xứ Si-đôn. 27Cũng vậy, v
ào đời tiên tri Ê-li-sê, nhiều người Y-sơ
-ra-ên mắc bệnh cùi, nhưng chỉ có Na-a
-man người Sy-ri được chữa lành."
28Nghe Chúa dạy, mọi người trong hội
trường đều giận dữ, 29xông lại kéo Ngài
ra ngoài thành phố, bên sườn núi,[f] định x
ô Ngài xuống vực thẳm. 30Nhưng Chúa l
ách qua đám đông, đi nơi khác.

Người Bị Quỷ Ám

31Chúa trở lại thành Ca-bê-nam, xứ G
a-li-lê. Ngày Sa-bát, Ngài vào hội trường
giảng dạy. 32Thính giả rất ngạc nhiên, vì
lời Chúa đầy uy quyền.

---

[a] *Phục 6:13*
[b] *Thi 91:11,12*
[c] *Phục 6:16*
[d] *Lễ cuối tuần của người Do Thái*
[e] *Nt "và rao truyền năm Chúa ban ân lành" (Ê-sa 61:1,2)*
[f] *Thành phố xây trên sườn núi*

[33]Trong hội trường, một người bị quỷ
ám thét lên: [34]"Giê-xu người Na-xa-rét
! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải
Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi
biết Ngài là Con Thánh của Thượng Đế
!" [35]Chúa Giê-xu quở trách quỷ, bảo nó
phải im lặng và ra khỏi người bị quỷ á
m. Quỷ vật nhào ông ấy trước mặt mọi
người, rồi ra khỏi, không làm thiệt hại g
ì. [36]Ai nấy kinh ngạc bảo nhau: "Lời N
gài đầy uy quyền, đến nỗi quỷ cũng phả
i tuân lệnh!" [37]Việc Chúa đuổi quỷ đượ
c đồn ra khắp xứ.

Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

[38]Rời hội trường, Chúa Giê-xu đến n
hà Si-môn. Bà gia Si-môn đang sốt nặn
g, mọi người xin Ngài chữa cho bà. [39]C
húa đến bên giường quở cơn sốt; lập tứ
c bà hết sốt, đứng dậy tiếp đãi mọi ngườ
i.

[40]Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất c
ả những người bệnh tật đến gần Chúa G
iê-xu. Ngài đặt tay chữa lành từng ngườ
i. [41]Chúa cũng đuổi quỷ cho nhiều ngườ
i. Các quỷ bị trục xuất thường kêu lớn:
"Ngài là Con Thượng Đế!" Nhưng Chú
a quở trách, không cho chúng lên tiếng,
vì chúng biết Ngài là Chúa Cứu Thế.

[42]Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu đến nơ
i vắng vẻ. Dân chúng đi tìm Ngài khắp
nơi. Tìm gặp Chúa, họ nài xin Ngài ở lạ
i, đừng rời khỏi xứ họ. [43]Nhưng Chúa đ
áp: "Ta còn phải truyền giảng Phúc Âm
Nước Trời tại nhiều nơi khác nữa. Đó l
à lý do Ta được sai đến trần gian." Vậy
Ngài tiếp tục đi khắp đất nước,[a] giảng d
ạy trong các hội trường.

Các Môn Đệ Đầu Tiên

Một hôm, Chúa Giê-xu giảng dạy trê
n bờ biển Ghê-nê-xa-rết.[b] Dân chúng ch
en lấn đến gần để nghe lời Thượng Đế.
[2]Thấy hai chiếc thuyền trống đậu gần b
ờ (mấy người đánh cá đã ra khỏi thuyền
giặt lưới), [3]Chúa bước lên thuyền của S
i-môn, bảo ông đẩy ra khỏi bờ một quãn
g, rồi ngồi trên thuyền dạy dỗ dân chún
g.

[4]Sau đó, Chúa bảo Si-môn: "Con chè
o ra chỗ nước sâu thả lưới, sẽ bắt được n
hiều cá." [5]Si-môn đáp: "Thưa Thầy, an
h em chúng con đánh cá quần quật suốt
đêm mà chẳng được gì. Nhưng Thầy đã
bảo, chúng con xin thử một lần nữa xem
." [6]Họ liền thả lưới, và bắt được nhiều c
á đến nỗi lưới sắp rách. [7]Họ gọi bạn chà
i trên thuyền kia đến tiếp tay. Cả hai chi
ếc thuyền đều tràn ngập cá, gần chìm. [8]
Thấy việc lạ xảy ra, Si-môn Phê-rơ quỳ
xuống trước mặt Chúa: "Lạy Chúa, xin
lìa xa con, vì con là người tội lỗi, không
xứng đáng ở gần Chúa." [9,10]Vì mẻ lưới
quá lớn, nên các tay chài chuyên nghiệp
như Si-môn, Gia-cơ và Giăng (hai con t
rai Xê-bê-đê) cũng như mọi người khác
đều vô cùng kinh ngạc. Chúa Giê-xu bả
o Phê-rơ: "Đừng sợ, từ nay con sẽ đi cứ
u vớt đồng loại." [11]Sau khi đưa thuyền
vào bờ, họ bỏ tất cả, đi theo Chúa.

Người Cùi Được Lành

[12]Chúa Giê-xu đến làng kia, một ngư
ời mắc bệnh cùi thật nặng gặp Ngài liền
quỳ mọp xuống đất nài xin: "Nếu Chúa
vui lòng, Chúa có thể chữa cho

5

[a] *Có bản cũ ghi: xứ Giu-đê*

[b] *Tức là biển Ga-li-lê*

con lành bệnh." [13]Chúa Giê-xu đưa tay sờ người cùi và nói: "Ta sẵn lòng, lành bệnh đi." Lập tức bệnh cùi biến mất. [14] Chúa căn dặn: "Con đừng cho ai biết, n hưng cứ đi ngay đến thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật Mai-sen ấ n định, để chứng tỏ cho mọi người biết con đã được lành." [15]Tiếng đồn về quy ền năng Chúa loan truyền nhanh chóng, dân chúng lũ lượt kéo đến nghe Ngài gi ảng dạy và xin chữa bệnh. [16]Nhưng Ch úa thường lui vào nơi vắng vẻ để cầu n guyện.

Người Bại

[17]Một hôm Chúa Giê-xu giảng dạy, c ác thầy Biệt Lập và dạy luật ngồi nghe. Họ đến từ các làng mạc xứ Ga-li-lê, xứ Giu-đê và thủ đô Giê-ru-sa-lem. Đầy dẫ y quyền năng của Thượng Đế, Chúa sẵn sàng chữa bệnh.

[18,19]Người ta khiêng vào một người b ại nằm trên cáng. Cố chen qua đám đôn g đến gần Chúa nhưng không được, họ phải lên dỡ mái nhà, dòng người bại xu ống trước mặt Chúa. [20]Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: "Tội lỗi con đ ược tha rồi!"

[21]Các thầy Biệt Lập và dạy luật thì th ầm với nhau: "Ông này là ai mà phạm t hượng quá? Ngoài Thượng Đế, còn ai c ó quyền tha tội?"

[22]Biết ý tưởng họ, Chúa Giê-xu hỏi: "Tại sao các ngươi thắc mắc về điều đó ? [23,24]Trong hai việc chữa bệnh và tha t ội, việc nào dễ hơn? Để các ngươi biết Con Người ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này." Ngài quay lại bảo người bại: "Đứng dậy, đe m cáng về nhà." [25]Lập tức người bại vù ng dậy, xếp cáng mang về nhà, ca ngợi Thượng Đế. [26]Mọi người đều kinh ngạc, ca ngợi Thượng Đế. Họ sợ sệt bảo nhau : "Hôm nay chúng ta thấy những việc dị thường."

Lê-vi Theo Chúa

[27]Đi khỏi đó, Chúa Giê-xu thấy Lê-v i, là một nhân viên thuế vụ, đang làm vi ệc tại sở. Chúa gọi Lê-vi: "Con hãy the o Ta." [28]Lê-vi bỏ hết, đứng dậy theo Ng ài.

[29]Lê-vi mở tiệc tại nhà mình khoản đ ãi Chúa. Nhiều người thu thuế bạn của Lê-vi, và nhiều người khác được mời đế n dự. [30]Các thầy Biệt Lập và dạy luật p hàn nàn với các môn đệ của Chúa: "Sao các ông ăn uống với hạng người xấu xa đó?" [31]Chúa Giê-xu đáp: "Người bệnh mới cần y sĩ, chứ người khỏe mạnh khô ng cần. [32]Ta đến trần gian không phải đ ể thuyết giảng cho người thánh thiện, n hưng để kêu gọi người có tội ăn năn, qu ay về Thượng Đế."

Vấn Đề Nhịn Ăn

[33]Người ta còn phàn nàn với Chúa: " Môn đệ của Giăng cũng như môn đệ ph ái Biệt Lập thường nhịn ăn cầu nguyện, trong khi môn đệ của Thầy cứ ăn uống. " [34]Chúa Giê-xu đáp: "Chẳng lẽ các ng ươi muốn bạn chàng rể phải nhịn ăn tro ng ngày cưới sao? [35]Chỉ khi nào chàng rể ra đi, họ mới không thiết gì đến ăn u ống nữa."

[36]Chúa dạy tiếp ngụ ngôn: "Không ai xé áo mới để lấy vải vá áo cũ. Như thế, không những phá nát áo mới, mà miến g vải mới cũng không xứng hợp với áo cũ. [37]Cũng không ai đổ rượu mới vào b ầu da cũ, vì rượu mới sẽ làm nứt bầu, rư ợu chảy hết mà bầu cũng không dùng đ ược.[38]Rượu mới phải đổ vào bầu mới. Sau khi uống rượu cũ,

người ta sẽ không thích rượu mới nữa, vì cho rằng 'rượu cũ ngon hơn.' "

6

Chúa của Ngày Lễ

Một ngày Sa-bát, là lễ cuối tuần của người Do Thái, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ hái bông lúa, chà cho tróc vỏ rồi ăn.

2Các thầy Biệt Lập liền phàn nàn: "Các ông làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày Sa-bát!" 3Chúa Giê-xu đáp: "Các ngươi chưa đọc chuyện vua Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? 4Vua vào Đền Thờ, ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, còn đưa cho các bạn ăn nữa. Việc đó không trái luật sao? 5Rồi Ngài tiếp: "Con Người cũng là Chúa của ngày lễ!"

Người Teo Tay

6Một ngày Sa-bát khác, Chúa Giê-xu vào hội trường giảng dạy, gặp một người bị teo bàn tay phải. 7Các thầy dạy luật và Biệt Lập chăm chú theo dõi, xem Chúa có chữa bệnh ngày Sa-bát không, để lấy cớ tố cáo Ngài.

8Biết ý tưởng họ, Chúa Giê-xu bảo người teo tay đứng dậy trước mặt mọi người. Ông ấy liền vâng lời. 9Chúa quay sang các thầy Biệt Lập và dạy luật: "Ta hỏi các ngươi, ngày Sa-bát làm điều thiện là hợp pháp, hay làm điều ác? Nên cứu người, hay hại người?" 10Chúa nhìn quanh mọi người, rồi bảo người teo tay: "Con xòe tay ra." Ông làm theo, bàn tay liền được lành. 11Các thầy Biệt Lập và dạy luật rất giận dữ, bàn nhau tìm mưu giết Ngài.

Mười Hai Sứ Đồ

12Một hôm, Chúa Giê-xu lên núi cầu nguyện suốt đêm. 13Đến sáng, Ngài gọi các môn đệ đến, chọn mười hai người làm sứ đồ:

14Si-môn (Chúa đặt tên là Phê-rơ);
Anh-rê, em Si-môn;
Gia-cơ;
Giăng;
Phi-líp;
Ba-thê-lâm;
15Mã-thi;
Thô-mai;
Gia-cơ con A-phê;
Si-môn, thuộc đảng Xê-lốt;[a]
16Giu-đa con Gia-cơ; và
Giu-đa Ích-ra-ri-ốt (về sau phản Chúa).

Phúc và Họa

17Xuống núi, Chúa Giê-xu và các sứ đồ đến một khu đất bằng phẳng, nhiều môn đệ đứng chung quanh. Dân chúng từ xứ Giu-đê, thủ đô Giê-ru-sa-lem, và từ miền duyên hải xa xôi như Ty-rơ và Si-đôn 18đông đảo kéo đến nghe Ngài giảng dạy và xin trị bệnh. Các người bị quỷ ám cũng được chữa lành. 19Mọi người tìm cách lại gần sờ Chúa, vì quyền năng từ Ngài phát ra chữa lành bệnh tật cho họ.

20Nhìn các môn đệ, Chúa dạy: "Phúc cho các con đang nghèo khổ, vì Nước Trời thuộc về các con.

21"Phúc cho các con đang đói khát, vì sẽ được thỏa mãn.

"Phúc cho các con đang than khóc, vì đến lúc sẽ vui cười.

---

[a] *Xin xem chú thích Mã-thi 10:4*

22“Phúc cho các con khi bị người ta
thù ghét, xua đuổi, nhục mạ, bêu xấu tê
n tuổi vì Con Người. 23Gặp cảnh ngộ ấy
, các con hãy vui mừng nhảy múa, vì sẽ
được phần thưởng lớn dành sẵn trên trời
. Ngày xưa các nhà tiên tri cũng từng bị
đối xử như thế.
24“Nhưng khốn cho người giàu có, vì
chỉ được sung sướng tạm thời.
25“Khốn cho người đang no chán, vì
sẽ phải đói khổ.
“Khốn cho người đang cười cợt, vì s
ẽ phải than khóc.
26“Khốn cho người được quần chúng
ca ngợi, vì các tiên tri giả ngày xưa cũn
g từng được ca ngợi như thế.

Yêu Kẻ Thù

27“Nhưng các con hãy nghe Ta: Hãy
yêu kẻ thù, lấy ân báo oán. 28Hãy cầu p
húc cho kẻ nguyền rủa mình, cầu nguyệ
n cho người ngược đãi mình. 29Nếu các
con bị ai tát má bên này, cứ đưa luôn m
á bên kia. Nếu có ai đoạt áo dài, cứ cho
luôn áo ngắn. 30Ai xin gì, cứ cho; ai chi
ếm đoạt gì, đừng tìm cách lấy lại. 31Hã
y làm cho người khác điều các con muố
n người ta làm cho mình. 32Nếu các con
chỉ yêu những người yêu mình, thì có g
ì đáng khen đâu? Kẻ tội lỗi cũng yêu nh
au lối ấy. 33Nếu các con chỉ lấy ân báo
ân, thì tốt đẹp gì đâu? Kẻ tội lỗi cũng c
ư xử như thế. 34Nếu các con chỉ cho nh
ững người sòng phẳng vay mượn, thì ân
nghĩa gì? Kẻ gian ác cũng cho vay như
thế, và thu lại đầy đủ.
35“Nhưng các con hãy yêu kẻ thù v
à làm ơn cho họ; cứ cho mượn, đừng đò
i lại. Như thế, phần thưởng các con trên
trời sẽ rất lớn. Các con sẽ được làm con
Thượng Đế, vì chính Ngài thi ân cho k
ẻ bội bạc và người gian ác.

Lên Án

36“Phải có lòng thương người như Ch
a Từ Ái của các con. 37Đừng chỉ trích lê
n án ai, thì các con sẽ khỏi bị chỉ trích l
ên án. Hãy tha thứ, thì các con sẽ được t
ha thứ. 38Các con cho gì, sẽ nhận nấy.
Người ta sẽ lấy thùng lớn đong đầy, nhậ
n chặt, lắc và đổ thêm cho tràn, rồi trao
cho các con. Các con lường cho người t
a mức nào, người ta sẽ lường lại mức đó
.”
39Chúa Giê-xu còn dạy ngụ ngôn này
: “Người mù làm sao dẫn đường cho ng
ười mù? Cả hai sẽ đưa nhau xuống hố th
ẳm. 40Môn đệ không hơn thầy, nhưng n
ếu được rèn luyện đầy đủ, thì sẽ giống t
hầy mình.
41“Sao các con nhìn thấy cái dằm tro
ng mắt người khác, mà không biết có c
ả khúc gỗ trong mắt mình? 42Sao các co
n dám nói: ‘Này anh, để tôi lấy cái dằm
trong mắt anh,’ khi chính các con khôn
g thấy khúc gỗ trong mắt mình? Hạng đ
ạo đức giả, trước hết phải lấy khúc gỗ k
hỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ để giú
p đỡ người khác.
43“Cây lành không sinh quả độc; cây
độc cũng không sinh quả lành. 44Nhờ x
em quả mà biết cây. Gai xương rồng[a] k
hông bao giờ sinh trái vả; bụi gai độc c
ũng không sinh trái nho. 45Người tốt do
lòng thiện mà nói ra lời lành; người xấ
u do lòng ác mà nói ra lời dữ. Vì do những
điều chất chứa trong lòng mà miệng
nói ra.

Hai Hạng Người

46“Sao các con gọi Ta là Chúa mà kh
ông vâng lời Ta? 47,48Ai nghe lời Ta và
thực hành giống như người

---

[a] *Nt bụi gai*

cất nhà biết đào móng cho sâu, đặt nền t rên vầng đá vững chắc. Khi nước lụt dâ ng lên, dòng nước cuốn mạnh, nhưng nh à không lay chuyển vì được xây cất kiê n cố. 49Nhưng ai nghe lời Ta mà không thực hành giống như người cất nhà mà k hông xây nền: bị dòng nước cuốn mạnh, nó sẽ sụp đổ tan tành."

7

Đức Tin của Một Đại Đội Trưởng

Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu trở về thành Ca-bê-nam. 2Lúc ấy, đầy tớ thân t ín của một đại đội trưởng La Mã đau nặ ng gần chết. 3Nghe đồn về Chúa Giê-xu , ông nhờ các trưởng lão Do Thái mời N gài chữa bệnh cho đầy tớ mình. 4Họ đế n gặp Chúa, khẩn khoản nài xin: "Ông ấy xứng đáng được Thầy giúp đỡ, 5vì ô ng thương dân tộc chúng ta, lo xây cất hội trường cho chúng ta."

6Chúa Giê-xu đi với họ. Khi Chúa gầ n đến nhà, đại đội trưởng nhờ mấy ngườ i bạn ra đón, thưa với Ngài: "Xin Chúa đừng nhọc công nữa, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà. 7Tôi cũng khôn g xứng đáng đi đón Chúa. Chỉ xin Chú a đứng đây truyền lệnh, đầy tớ tôi sẽ đư ợc lành. 8Tôi biết rõ, vì tôi thuộc quyền các cấp chỉ huy, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này 'Đi,' nó liền đi; bảo tên kia 'Đến,' nó liền đế n; sai đầy tớ 'Làm việc này,' nó liền vâ ng lời. Vậy, Chúa chỉ cần ra lệnh, đầy t ớ tôi sẽ được lành." 9Chúa Giê-xu ngạc nhiên, quay lại bảo đoàn dân: "Trong c ả xứ Y-sơ-ra-ên, Ta chưa thấy ai có đức tin như người này."

10Bạn hữu của đại đội trưởng về nhà, thấy đầy tớ đã lành mạnh.

Con Trai Bà Góa

11Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đ ệ đến thành Na-in; một đoàn dân đông theo Ngài. 12Gần đến cổng thành, Chúa gặp đám tang một thiếu niên con trai du y nhất của một quả phụ. Dân trong thàn h đưa đám rất đông.

13Thấy bà mẹ kêu khóc, Chúa Giê-xu động lòng thương xót, liền bảo: "Bà đừ ng khóc nữa!" 14Ngài tiến tới đặt tay trê n quan tài, các người khiêng liền dừng l ại. Chúa gọi: "Con ơi, Ta bảo con ngồi dậy." 15Thiếu niên liền ngồi dậy, và bắt đầu nói chuyện. Chúa giao cậu lại cho bà mẹ.

16Dân chúng đều kinh sợ, ca tụng Th ượng Đế: "Nhà Tiên Tri vĩ đại đã xuất h iện giữa chúng ta! Thượng Đế đã đến c ứu giúp dân Ngài!" 17Tin này đồn ra kh ắp xứ Giu-đê và các miền phụ cận.

Thắc Mắc của Giăng Báp-tít

18Môn đệ Giăng Báp-tít báo cáo cho ông mọi việc Chúa thực hiện. 19Giăng s ai hai môn đệ đến hỏi Chúa: "Thầy có p hải là Chúa Cứu Thế không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi Đấng khác?"

20-22Hai môn đệ đến gặp Chúa Giê-x u trong lúc Ngài đang chữa bệnh, đuổi q uỷ cho dân chúng, và làm người mù thấ y được. Họ thưa với Chúa thắc mắc của Giăng. Ngài đáp: "Về thuật lại mọi việc các ngươi vừa chứng kiến: người mù đư ợc thấy, người què được đi, người cùi đ ược sạch, người điếc được nghe, người c hết sống lại, và người nghèo được nghe giảng Phúc Âm. 23Cũng nhắn cho Giăn g lời này: Phúc cho người nào không ng hi ngờ Ta!"[a]

---

[a] *Nt không vấp ngã vì Ta*

24Sau khi môn đệ Giăng ra về, Chúa
Giê-xu bình luận về Giăng cho dân chú
ng nghe: "Khi vào tìm Giăng trong đồn
g hoang, các ngươi mong sẽ gặp một ng
ười như thế nào? Người yếu ớt như lau s
ậy ngã theo chiều gió, 25hay người ăn m
ặc sang trọng? Không, những người sốn
g xa hoa, ăn mặc sang trọng chỉ ở trong
cung điện. 26Hay các ngươi đi tìm một
nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những
là nhà tiên tri, mà còn quan trọng hơn n
ữa! 27Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:

'Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước
Con,
Người sẽ dọn đường cho Con.'

28Trong đời này chẳng có ai lớn hơn
Giăng; nhưng người nhỏ nhất trong Nướ
c Trời còn lớn hơn Giăng."

29Tất cả những người nghe Giăng giả
ng dạy, kể cả người đáng khinh nhất,[a] đ
ều vâng phục ý chỉ của Thượng Đế, xin
Giăng làm báp-tem. 30Nhưng các thầy
Biệt Lập và dạy luật từ khước chương tr
ình của Thượng Đế, không chịu xin Giă
ng làm báp-tem.

31"Ta có thể so sánh thế hệ này với ai
? 32Họ giống đám trẻ chơi ngoài phố trá
ch nhau: 'Bọn tao diễn trò vui, bay khô
ng thích; mà diễn trò buồn, bay cũng k
hông ưa.' 33Thấy Giăng Báp-tít không
ăn bánh uống rượu, các ngươi bảo: 'Ôn
g ấy khùng!'[b] 34Thấy Con Người ăn uố
ng, các ngươi chỉ trích: 'Người này ha
m ăn mê uống, kết bạn với bọn tội lỗi x
ấu xa!'[c] 35Nhưng phải chờ xem thành q
uả, mới biết thế nào là khôn ngoan thật
." [d]

Xức Dầu Thơm cho Chúa

36Một thầy Biệt Lập mời Chúa Giê-x
u về nhà dự tiệc. Khi Chúa ngồi bàn ăn,
37một người đàn bà trụy lạc trong thàn
h phố hay tin, liền đem bình ngọc thạch
đựng dầu thơm, 38đến quỳ dưới chân C
húa mà khóc, nước mắt chảy xuống châ
n Ngài. Chị lấy tóc mình lau, rồi hôn và
xức dầu thơm lên chân Chúa. 39Chủ nh
à trông thấy, vốn biết lai lịch chị, nên tự
nhủ: "Nếu ông này là nhà tiên tri, hẳn
biết rõ chị ấy là người tội lỗi xấu xa!"

40Biết ý nghĩ ấy, Chúa lên tiếng: "Si
-môn, Ta muốn hỏi ngươi điều này." Si
-môn thưa: "Xin thầy cứ dạy." 41Chúa t
iếp: "Có hai người thiếu nợ chủ, một n
gười thiếu năm trăm đồng bạc, và một
người năm mươi đồng bạc.[e] 42Nhưng v
ì không ai có tiền trả nợ, nên chủ tha ch
o cả hai. Theo ý ngươi, người nào yêu t
hương chủ nhiều hơn?" 43Si-môn trả lời
: "Tôi nghĩ người được tha nợ nhiều hơn
." Chúa khen: "Ngươi đáp đúng."

44Hướng về người đàn bà, Chúa bảo
Si-môn: "Ngươi hãy xem người đàn bà
đang quỳ đây. Từ khi Ta vào nhà, ngươi
không đem nước cho Ta rửa chân;[f] như
ng chị này đã lấy nước mắt rửa chân Ta,
rồi lấy tóc lau cho khô. 45Ngươi không
hôn mừng Ta;[f] nhưng từ lúc Ta vào đâ
y, chị không ngớt hôn chân Ta. 46Ngươi
không xức dầu trên đầu Ta;[f] nhưng chị
đã thoa dầu thơm lên chân Ta. 47Chị nà
y được tha thứ nhiều tội lỗi, nên yêu th
ương nhiều. Còn người được tha thứ ít,
nên yêu thương ít."

48Rồi Ngài bảo người đàn bà: "Tội lỗ
i con được tha rồi." 49Mấy người cùng n
gồi ăn với Chúa hỏi nhau: "Ông này là

---

[a] *Nt người thu thuế*
[b] *Nt bị quỷ ám*
[c] *Nt bọn thu thuế tội lỗi*
[d] *Nt sự khôn ngoan được con cái nó biện minh*
[e] *Nt 500 và 50 denarii*
[f] *Đó là cách tiếp đón khách quý theo phong tục Do Thái*

ai mà có quyền tha tội?" 50Nhưng Chúa Giê-xu tiếp: "Đức tin con đã cứu con. Cứ về nhà bình an."

8

Các Phụ Nữ Phục Vụ Chúa

Sau đó, Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc, công bố Phúc Âm Nước Trời. Mười hai sứ đồ cùng đi với Ngài. 2Nhiều phụ nữ từng được Chúa đuổi quỷ, chữa bệnh cũng đi theo Ngài. Trong số đó có Ma-ri Mặc-lan (được Chúa giải thoát khỏi bảy quỷ), 3Gian-nơ vợ Chu-xa (quản lý hoàng cung Hê-rốt), Su-dan và nhiều bà khác đã dâng tiền ủng hộ Chúa Giê-xu và các môn đệ.

Ngụ Ngôn "Người Gieo Giống"

4Một đoàn dân đông từ nhiều thành phố kéo nhau đến tụ họp chung quanh Chúa. Ngài dạy họ ngụ ngôn này:

5"Một người ra đồng gieo lúa. Khi vãi hạt giống, các hạt rơi trên đường mòn, bị người ta giẫm lên, rồi chim ăn sạch. 6Có hạt rơi nhằm lớp đất mỏng phủ trên đá; cây mọc lên nhưng khô héo ngay, vì thiếu hơi ẩm. 7Có hạt rơi vào giữa bụi gai, bị gai mọc lên chận nghẹt. 8Có hạt gieo vào đất tốt, lớn lên kết quả gấp trăm lần." Chúa kêu gọi: "Ai có tai nghe, hãy lắng nghe."

9Các môn đệ xin Chúa giải thích ý nghĩa ngụ ngôn. 10Chúa đáp: "Thượng Đế cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời; còn những người khác chỉ nghe ngụ ngôn, nên nhìn mà không thấy, nghe mà không hiểu. 11Đây là ý nghĩa ngụ ngôn: Hạt giống là Đạo Thượng Đế. 12Những hạt rơi trên đường mòn là Đạo gieo vào lòng người cứng cỏi, bị Sa-tan đến cướp đi, không cho họ tin nhận để được cứu. 13Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho người nghe Đạo liền vui lòng tiếp nhận, nhưng quá hời hợt, mầm sống không vào sâu trong lòng. Khi bị thử thách, họ liền bỏ Đạo. 14Hạt giống rơi nhằm bụi gai là những người nghe Đạo nhưng mải lo âu về đời này, ham mê phú quý và lạc thú trần gian, làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, nên họ không thể giúp người khác tin nhận Phúc Âm. 15Hạt giống gieo vào đất tốt là những người thành tâm vâng phục, nghe Đạo liền tin nhận, và kiên tâm phổ biến cho nhiều người cùng tin."

Ngọn Đèn

16"Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn, để soi sáng mọi người trong nhà. 17Chẳng có gì che kín mãi, tất cả các điều bí mật sẽ bị phơi bày trước ánh sáng. 18Vậy, hãy thận trọng về cách các con nghe, vì ai có sẽ được cho thêm; còn ai không có, ngay cả điều mình tưởng là có cũng bị mất luôn."

Mẹ và Em Chúa

19Mẹ và các em Chúa đến tìm Ngài, nhưng đông người quá, không đến gần Ngài được. 20Có người thưa với Chúa: "Mẹ và các em Thầy đang chờ bên ngoài, muốn gặp Thầy." 21Chúa đáp: "Mẹ và em Ta là những người nghe và làm theo lời Thượng Đế."

Dẹp Cơn Bão

22Một hôm, Chúa Giê-xu và các môn đệ xuống thuyền; Ngài bảo họ chèo qua bên kia bờ biển. 23Khi thuyền đang chạy, Chúa nằm ngủ. Thình lình, một

cơn bão nổi lên, nước tràn vào thuyền t
hật nguy ngập. 24Các môn đệ đến đánh
thức Ngài dậy, hớt hải thưa: “Thầy ơi, c
húng ta chết mất!” Thức dậy, Chúa quở
sóng gió. Sóng gió liền ngưng; biển liền
lặng yên. 25Chúa hỏi các môn đệ: “Đức
tin các con ở đâu?” Mọi người đều kin
h ngạc, sợ hãi bảo nhau: “Người là ai,
mà có quyền lực đến nỗi sóng gió phải
vâng lời?”

Đuổi Quỷ

26Thuyền cập bến vùng Ga-đa-ren, p
hía đông biển Ga-li-lê. 27Chúa vừa lên
bờ, một người bị quỷ ám trong thành đế
n gặp Ngài. Từ lâu, ông sống lang thang
ngoài nghĩa địa, không nhà cửa, không
quần áo. 28,29Vừa thấy Chúa và nghe N
gài ra lệnh đuổi quỷ, ông hét lớn, quỳ x
uống trước mặt Ngài kêu la: “Giê-xu, C
on Thượng Đế Chí Cao, Ngài định làm
gì tôi? Tôi van Ngài, đừng hành hạ tôi!”
Trước kia quỷ thường điều khiển ông, d
ù ông bị còng tay xiềng chân, quỷ cũng
xúi ông bẻ còng bứt xiềng, chạy vào đồ
ng hoang.

30Chúa Giê-xu hỏi: “Mầy tên gì?” Đ
áp: “Quân đoàn” –
vì có rất nhiều quỷ ở trong ông. 31Bọn
quỷ năn nỉ Chúa đừng đuổi chúng xuốn
g Vực Sâu. 32Trên sườn núi có bầy heo
đông đang ăn, bọn quỷ xin Chúa cho ch
úng nhập vào bầy heo. Ngài cho phép. 3
3Chúng liền ra khỏi người bị ám, nhập v
ào bầy heo. Bầy heo đua nhau lao đầu q
ua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm tất
cả. 34Bọn chăn heo liền chạy vào thành
phố và thôn xóm gần đó báo tin.

35Dân chúng đổ ra xem. Họ đến gần
Chúa, thấy người vốn bị quỷ ám đang n
gồi dưới chân Chúa, áo quần tươm tất, t
rí óc tỉnh táo, thì khiếp sợ. 36Những ngư
ời chứng kiến việc đuổi quỷ thuật lại m
ọi chi tiết. 37Quá kinh hãi, tất cả dân ch
úng miền đó xin Chúa Giê-xu đi nơi kh
ác. Ngài xuống thuyền, trở qua bờ bên
kia. 38Người vốn bị quỷ ám xin đi theo,
nhưng Chúa không cho. Ngài bảo: 39“C
on về nhà đi, thuật lại những việc diệu
kỳ Thượng Đế đã làm cho con.” Người
ấy đi khắp thành phố thuật lại việc lớn
lao Chúa Giê-xu đã làm cho mình.

Người Đàn Bà và Cô Bé

40Trở lại bờ bên kia, Chúa được dân
chúng đón tiếp, vì họ chờ đợi Ngài. 41V
iên quản lý hội trường tên Giai-ru đến q
uỳ dưới chân Chúa, khẩn khoản mời Ng
ài về nhà, 42vì cô con gái một của ông l
ên mười hai tuổi đang hấp hối. Khi đi đ
ường, dân chúng chen lấn chung quanh
Chúa.

43Trong đám đông có một người đàn
bà bị bệnh băng huyết đã mười hai năm,
không ai chữa trị nổi. 44Bà đến sau lưn
g Chúa, sờ trôn áo Ngài, lập tức huyết c
ầm lại. 45Chúa Giê-xu hỏi: “Ai sờ áo Ta
?” Không thấy ai nhận, Phê-rơ lên tiếng
: “Thưa Thầy, biết bao nhiêu người đan
g chen lấn quanh Thầy!”

46Nhưng Chúa đáp: “Có người vừa s
ờ áo Ta, vì Ta biết có quyền lực trong T
a phát ra.” 47Biết không thể giấu được n
ữa, người đàn bà run rẩy đến quỳ trước
mặt Chúa, thưa thật giữa công chúng rằ
ng mình đã sờ áo Ngài, và lập tức được
lành. 48Chúa bảo: “Con ơi, đức tin con
đã chữa cho con lành. Hãy về nhà bình
an.”

49Khi Chúa còn đang nói, người nhà
Giai-ru đến báo tin: “Con gái ông chết r
ồi, đừng làm phiền Thầy nữa.”

50Nghe tin ấy, Chúa Giê-xu bảo Giai
-ru: “Đừng sợ, cứ vững lòng tin, con ng
ươi sẽ được lành.”

51Đến nhà, Chúa không cho ai vào, n
goài Phê-rơ, Gia-cơ, Giăng và cha mẹ đ
ứa bé. 52Cả nhà đang than khóc kêu la,

nhưng Chúa bảo: "Đừng khóc nữa. Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!" 53Họ q uay lại chế nhạo Ngài, vì biết nó đã chế t rồi.

54Chúa nắm tay đứa bé, gọi: "Dậy đi, con!" 55Đứa bé liền sống lại, đứng dậy. Ngài bảo cho nó ăn. 56Cha mẹ đứa bé q uá ngạc nhiên; nhưng Chúa dặn đừng n ói cho ai biết.

9

Mười Hai Sứ Đồ Truyền Bá Phúc Âm

Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ, ban cho mỗi người quyền năng đuổi quỷ v à chữa bệnh. 2Rồi Ngài sai họ đi công bố Phúc Âm Nước Trời và chữa lành bệ nh nhân.

3Ngài căn dặn: "Đừng mang theo hàn h trang: không gậy, không bao, không l ương thực tiền bạc, cũng không đem dư áo choàng. 4Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến khi qua làng khác . 5Nếu làng nào không tiếp rước các co n, cứ giũ áo ra đi,[a] để chứng tỏ không c òn trách nhiệm gì về số phận của họ."[b] 6Các sứ đồ đi khắp các làng, công bố P húc Âm và chữa lành người bệnh.

Vua Hê-rốt Lo Sợ

7Được phúc trình về các hoạt động c ủa Chúa Giê-xu, vua Hê-rốt rất hoang mang lo sợ. Có người thưa: "Giê-xu là Giăng Báp-tít sống lại;" kẻ khác trình: " Người là Ê-li, hay một nhà tiên tri ngày xưa tái thế." 9Hê-rốt thắc mắc: "Ta đã c hém đầu Giăng rồi, còn người này là ai mà làm nhiều việc dị thường như thế?" Vua tìm cách gặp Chúa Giê-xu.

Chúa Đãi Hơn Năm Ngàn Người Ăn B ánh

10Các sứ đồ trở về báo cáo công tác. Nghe xong, Chúa đem riêng họ đến thà nh Bết-sai-đa. 11Nhưng dân chúng biết t in, liền kéo nhau theo Ngài. Chúa tiếp đ ón đoàn dân, giảng dạy về Nước Trời, v à chữa lành người bệnh.

12Trời gần tối, mười hai sứ đồ đến th ưa với Chúa: "Xin Thầy cho dân chúng giải tán, để họ có thể vào làng xóm gần đây mua thức ăn và tìm chỗ nghỉ đêm, v ì nơi này hoang vắng quá!"

13Nhưng Chúa đáp: "Chính các con p hải cho họ ăn."

Các sứ đồ ngạc nhiên: "Chúng con ch ỉ có năm ổ bánh và hai con cá. Hay Thầ y muốn chúng con mua thức ăn cho cả đoàn dân này?" 14(Riêng số đàn ông đã lên đến năm ngàn người.) Chúa bảo: "C ác con cho họ ngồi từng nhóm năm mươ i người." 15Các môn đệ vâng lời, cho dâ n chúng ngồi xếp hàng. 16Chúa Giê-xu cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước m ắt lên trời cảm tạ Thượng Đế, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ đem phân phát cho dân chúng. 17Mọi người đều ăn no. Các mô n đệ đi lượm những mẩu bánh thừa, đượ c mười hai giỏ.

Giê-xu là Chúa Cứu Thế

18Một hôm, Chúa Giê-xu đang cầu n guyện riêng, các môn đệ quây quần bên cạnh Ngài. Chúa hỏi: "Người ta nói Ta là ai?"

19Các môn đệ thưa: "Có người nói Th ầy là Giăng Báp-tít; có người cho là Ê-l i; có người lại bảo Thầy là một nhà tiên tri đời xưa sống lại."

---

[a] *Nt phủi bụi dưới chân*
[b] *Ctd như một bằng chứng cáo tội họ*

20Chúa hỏi tiếp: “Còn các con biết T
a là ai không?”

Phê-rơ thưa: “Thầy là Chúa Cứu Thế,
do Thượng Đế sai xuống trần gian.” 21Ch
úa Giê-xu căn dặn các môn đệ không đư
ợc nói cho ai biết.

**Chúa Báo Trước Sẽ Hy Sinh Tính Mạ
ng**

22Chúa bảo: “Con Người phải chịu n
hiều đau khổ, bị các trưởng lão, trưởng t
ế và các thầy dạy luật khước từ và giết
đi, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại.”

23Chúa dạy mọi người: “Nếu ai muốn
làm môn đệ Ta, thì phải phủ nhận chín
h mình, hằng ngày vác cây thập tự mình
theo Ta. 24Ai tham sống sợ chết sẽ mất
linh hồn; ai hy sinh tính mạng vì Ta sẽ
được sống. 25Nếu một người chiếm đượ
c cả thế giới, nhưng bản thân phải hư vo
ng, thì có ích gì? 26Ai hổ thẹn về Ta và
Đạo Ta, thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn
về họ khi trở lại trong vinh quang của
Ngài, vinh quang của Cha và của các th
iên sứ thánh. 27Ta cho các con biết: Mộ
t vài người đang đứng đây sẽ còn sống c
ho đến khi nhìn thấy Nước Trời.”

Chúa Hóa Hình

28Tám ngày sau, Chúa Giê-xu đem P
hê-rơ, Gia-cơ và Giăng lên núi cầu ngu
yện. 29Đang cầu nguyện, gương mặt Ch
úa sáng rực,[a] y phục Ngài trắng và chói
sáng. 30,31Thình lình Mai-sen và Ê-li hi
ện ra trong vinh quang hầu chuyện với
Chúa, đề cập đến việc Chúa sắp chịu c
hết tại Giê-ru-sa-lem để hoàn thành ch
ương trình của Thượng Đế.

32Phê-rơ và hai bạn đều ngủ mê. Lúc
tỉnh dậy, họ thấy vinh quang của Chúa
và của hai người đứng cạnh Ngài. 33Khi
Mai-sen và Ê-li từ giã Chúa, Phê-rơ bỗ
ng buột miệng: “Thưa Thầy, ở đây thật
tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều c
ho Thầy, Mai-sen và Ê-li.” Nhưng Phê-
rơ không biết mình nói gì.

34Ngay lúc ấy, một đám mây kéo đến
bao phủ mọi người, các môn đệ đều kin
h hãi. 35Từ trong mây có tiếng phán: “Đ
ây là Con Ta, Đấng Ta lựa chọn! Mọi n
gười phải nghe lời Con!” 36Khi tiếng ấy
vừa dứt, các môn đệ chỉ thấy một mình
Chúa Giê-xu. Họ giữ kín chuyện đó rất lâ
u, không nói cho ai biết.

Đuổi Quỷ

37Hôm sau, Chúa và môn đệ vừa xuố
ng núi, một đoàn dân đông kéo đến. 38
Trong đám đông, có một người kêu lớn:
“Thưa Thầy, xin cứu con trai tôi, là đứa
con một của tôi. 39Quỷ nhập vào nó, kh
iến nó la hét bất chợt, và bị động kinh s
ùi bọt mép. Quỷ hành hạ nó luôn, ít khi
để yên. 40Tôi đã nài xin các môn đệ Th
ầy đuổi quỷ cho, nhưng họ không đuổi
nổi.”

41Chúa Giê-xu trách: “Những người
ngoan cố, hoài nghi kia! Ta phải ở đây
chịu đựng các ngươi đến bao giờ? Đem
đứa bé lại đây.”

42Khi đứa bé đến gần, quỷ vật nó nh
ào xuống đất, động kinh dữ dội. Chúa G
iê-xu đuổi quỷ, chữa lành đứa bé, và gia
o lại cho người cha. 43Mọi người đều ki
nh ngạc trước quyền năng phi thường củ
a Thượng Đế.

Trong lúc nhân dân đang thán phục c
ác phép lạ Chúa Giê-xu thực hiện, Ngài
bảo các môn đệ: 44“Các con ghi nhớ lời
này: Ta[b] sẽ bị phản bội và nộp vào tay
người ta.” 45Nhưng các môn đệ không h
iểu nổi lời Ngài dạy, vì trí óc họ như bị

---

[a] *Nt biến đổi*

[b] *Nt Con Loài Người*

đóng kín. Họ lại sợ, không dám hỏi Ngà
i.

Người Lớn Nhất

46Các môn đệ tranh luận với nhau, xe
m người nào lớn nhất. 47Biết ý tưởng h
ọ, Chúa Giê-xu đem một đứa trẻ đến bê
n cạnh 48và dạy: "Ai nhân Danh Ta tiếp
rước một em bé như em này tức là tiếp
rước Ta. Còn ai tiếp rước Ta là tiếp rướ
c Đấng đã sai Ta. Trong các con, ai nh
ỏ nhất lại là người lớn nhất."

49Giăng trình với Chúa: "Thưa Thầy,
chúng con thấy có người nhân Danh Th
ầy đuổi quỷ; chúng con đã cấm, vì họ k
hông thuộc nhóm chúng ta."

50Nhưng Chúa bảo: "Đừng cấm, vì ai
không chống các con là theo các con."

Người Sa-ma-ri Không Tiếp Rước Chúa

51Gần đến ngày về trời, Chúa Giê-xu
cương quyết lên thủ đô Giê-ru-sa-lem.
52Ngài sai mấy người đi trước, vào một
làng ở Sa-ma-ri sửa soạn chỗ trọ cho N
gài. 53Nhưng dân làng không chịu tiếp r
ước Chúa, vì biết Ngài muốn lên Giê-ru
-sa-lem. 54Thấy thế, Gia-cơ và Giăng h
ỏi Chúa: "Thưa, Chúa muốn chúng con
khiến lửa từ trời xuống thiêu đốt họ kh
ông?" 55Nhưng Chúa Giê-xu quay lại q
uở trách hai người, 56rồi dẫn môn đệ qu
a làng khác.

Điều Kiện Theo Chúa

57Đang đi trên đường, có người đến t
hưa với Chúa: "Dù Thầy đi đâu, tôi cũn
g xin theo!" 58Chúa đáp: "Con cáo có h
ang, chim trời có tổ; nhưng Ta[a] không c
ó chỗ gối đầu." 59Lần khác, Chúa gọi m
ột người theo Ngài; người ấy thưa: "Ch
ừng nào cha con mất, con sẽ theo Chúa.
"[a] 60Chúa đáp: "Cứ để những người chế
t phần tâm linh lo mai táng người chết c
ủa họ. Còn con phải đi công bố Phúc Â
m Nước Trời."

61Cũng có người trả lời: "Thưa Chúa,
con sẽ theo Chúa; nhưng xin để con về
từ giã gia đình trước đã." 62Chúa dạy: "
Ai đã đặt tay cầm cày, còn ngoảnh nhìn
lại đàng sau, là người không xứng hợp
với Nước của Thượng Đế."

10

**Bảy Mươi Môn Đệ Truyền Bá Phúc Â
m**

Sau đó, Chúa Giê-xu chọn thêm bảy
mươi môn đệ, sai từng đôi đi trước đến
các thành phố, làng mạc Ngài định viến
g thăm. 2Ngài bảo họ: "Mùa gặt thật trú
ng, nhưng thợ gặt còn ít. Các con hãy c
ầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ
gặt vào đồng lúa của Ngài. 3Sửa soạn lê
n đường! Ta sai các con ra đi như chiên
vào giữa bầy muông sói. 4Đừng đem the
o tiền bạc, túi bao hay giày dép. Đừng d
ừng lại chào hỏi ai dọc đường. 5Khi vào
nhà nào, các con cầu phúc cho nhà đó.
6Nếu nhà ấy xứng đáng, thì họ sẽ được
phúc lành. Nếu không, phúc lành sẽ trở
về với các con. 7Khi vào thành nào, cứ
ở trong một nhà; đừng bỏ nhà này sang
nhà khác. Khi người ta mời, các con c
ứ ăn uống, vì người làm việc đáng được
tiếp đãi. 8Nếu thành nào tiếp rước và d
ọn thức ăn, thì các con cứ ăn. 9Các con
chữa lành người bệnh, và báo cho họ bi
ết Nước Trời gần đến. 10Nếu thành nào
từ chối không tiếp rước, thì các con phả
i cảnh cáo: 11'Chúng tôi giũ áo ra đi, k
hông

[a] *Cld Xin để con đi chôn cất cha con trước, rồi con sẽ the
o Chúa*

còn chịu trách nhiệm về thành phố này nữa.[a] Nhưng đừng quên Nước Trời đã g ần đến.' 12Ta quả quyết, đến ngày Phá n Xét, thành phố gian ác như Sô-đôm còn đáng được dung thứ hơn thành ấy.

13"Khốn cho thành Cô-ra-xin! Khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép l ạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại thà nh Ty-rơ và thành Si-đôn, thì dân hai th ành ấy hẳn đã mặc áo tang, rải tro lên đ ầu, tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi! 14Đến ngà y Phán Xét, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai -đa. 15Còn thành Ca-bê-nam được đem l ên tận trời sao? Không, nó sẽ bị ném xu ống hỏa ngục! 16Ai nghe các con là ng he Ta; ai từ chối các con là từ chối Ta; và ai từ chối Ta là từ chối Thượng Đế, l à Đấng đã sai Ta!"

17Bảy mươi môn đệ trở về, mừng rỡ b áo cáo: "Thưa Chúa, nhờ uy Danh Chúa , ngay đến quỷ cũng vâng phục chúng c on."

18Chúa đáp: "Ta thấy Sa-tan như tia chớp từ trời sa xuống. 19Ta cho các con uy quyền để thắng mọi quyền lực thù n ghịch, chà đạp rắn rết, bò cạp. Chẳng c ó gì làm hại các con được. 20Tuy nhiên, điều đáng mừng không phải vì quỷ vân g phục các con, nhưng vì tên các con đư ợc ghi vào sổ công dân Nước Trời."

Chúa Giê-xu Tạ Ân Chúa Cha

21Lúc ấy, Chúa Giê-xu tràn ngập niề m vui của Thánh Linh. Ngài cầu nguyệ n: "Thưa Cha, là Chúa của trời đất, Con tạ ân Cha, vì Cha đã giấu kín chân lý k hỏi người tự cho là khôn ngoan, để tiết l ộ cho trẻ con biết. Thưa Cha, việc này đ ã làm Cha hài lòng. 22Cha đã giao hết mọi việc cho Con. Chỉ một mình Cha bi ết Con; cũng chỉ một mình Con và nhữn g người được Con tiết lộ biết Cha mà th ôi."

23Chúa Giê-xu quay lại nói riêng với các môn đệ: "Phúc cho mắt các con, vì thấy được những điều các con thấy.[b] 24 Có biết bao nhà tiên tri và vua chúa th ời xưa ước ao được thấy những việc các con thấy, được nghe những lời các con nghe, mà không được."

Ngụ Ngôn "Người Sa-ma-ri Nhân Từ"

25Một thầy dạy luật muốn thử Chúa Giê-xu, đứng lên hỏi: "Thưa Thầy, tôi p hải làm gì để được sống vĩnh cửu?"

26Chúa Giê-xu hỏi lại: "Luật pháp M ai-sen dạy thế nào về điều đó?"

27Thầy dạy luật đáp: "Phải yêu thươn g Thượng Đế với cả tấm lòng, linh hồn, năng lực và trí óc. Cũng phải yêu thươn g người lân cận[c] như chính bản thân."

28Chúa Giê-xu dạy: "Đúng! Cứ làm t heo đó, ngươi sẽ được sống."

29Nhưng thầy dạy luật muốn chứng t ỏ mình là công chính, đạo đức, nên hỏi lại: "Ai là người lân cận tôi?"

30Để trả lời, Chúa Giê-xu kể chuyện này: "Một người Do Thái đi từ Giê-ru-s a-lem xuống Giê-ri-cô, giữa đường bị c ướp. Chúng lột hết quần áo, tiền bạc, đá nh đập tàn nhẫn, rồi bỏ ông nằm dở sốn g dở chết bên vệ đường. 31Tình cờ, một thầy tế lễ đi ngang qua, thấy nạn nhân, l iền tránh sang bên kia đường, đi luôn. 3 2Một thầy Lê-vi đi qua trông thấy, cũng bỏ đi. 33Đến lượt một người Sa-ma-ri[a] qua đường nhìn thấy nạn nhân thì động lòng trắc ẩn, 34nên lại gần, lấy thuốc th oa bóp và băng bó các vết thương, rồi đ

---

[a] *Nt ngay cả bụi dính chân, chúng tôi cũng phủi để trả lại thành phố này*

[b] *Nt những điều các con thấy*

[c] *Ctd người đồng loại*

[a] *Người Sa-ma-ri bị người Do Thái khinh bỉ*

ỡ nạn nhân lên lưng lừa mình chở đến q uán trọ cấp cứu. 35Hôm sau, người ấy tr ao cho chủ quán một số tiền[b]
để săn sóc nạn nhân và dặn: 'Nếu còn t hiếu, khi trở về tôi sẽ trả thêm.'
36"Vậy, trong ba người đó, ai là ngườ i lân cận với kẻ bị cướp?"
37Thầy dạy luật đáp: "Người đã cứu giúp nạn nhân."
Chúa dạy: "Ngươi hãy đi, và làm đún g như thế."

Mặc-thê và Ma-ri

38Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đườ ng đến một làng kia, cô Mặc-thê rước C húa vào nhà. 39Em cô là Ma-ri ngồi dướ i chân Chúa nghe Ngài giảng dạy. 40Cò n Mặc-thê bận rộn lo việc tiếp đãi. Một lúc sau, Mặc-thê đến phàn nàn: "Chúa không thấy em con ngồi không, để một mình con làm hết mọi việc sao? Xin C húa bảo nó giúp con."
41Chúa Giê-xu đáp: "Mặc-thê, con bậ n rộn lo lắng nhiều việc, 42nhưng chỉ có một việc cần thiết. Ma-ri đã chọn phần việc ấy, nên không ai truất phần của em con được."

11

Cầu Nguyện

Một hôm, khi Chúa Giê-xu vừa cầu ng uyện xong, một môn đệ đến thưa: "Xin C húa dạy chúng con cầu nguyện, như Giăn g đã dạy môn đệ mình."
2Chúa đáp: "Các con nên cầu nguyện như thế này:
"Thưa Cha yêu quý trên trời,
Danh Cha được tôn thánh khắp nơi,
Xin Nước Cha sớm thể hiện.
3Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày.
4Xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con,
Như chúng con tha lỗi cho người.
Xin đừng đưa chúng con vào vòng cám dỗ."
5Chúa giải thích: "Nếu nửa đêm các con đến nhà bạn mình, gọi: 'Anh ơi, xin anh cho tôi mượn ba ổ bánh, 6vì tôi có người bạn ở xa vừa tới thăm, nhưng tron g nhà đã hết thức ăn.' 7Nhưng người ấy trả lời vọng ra: 'Đừng làm phiền tôi! Cử a khóa rồi; trẻ con đang ngủ với tôi; kh ông thể nào dậy lấy bánh cho anh.' 8Ta quả quyết với các con, dù anh ấy không dậy vì nể bạn, nhưng cũng phải dậy tra o đủ bánh cho bạn, vì người này kiên n hẫn gõ cửa. 9Việc cầu nguyện cũng thế: Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hã y gõ cửa, cửa sẽ mở ra. 10Vì bất kỳ ai x in sẽ được; ai tìm sẽ gặp; và cửa sẽ m ở cho người nào gõ.
11"Có người cha nào khi con mình xi n bánh mà lại cho đá; xin cá mà lại cho rắn; 12hay xin trứng lại cho bò cạp khôn g? 13Các con vốn là người xấu xa còn b iết cho con mình vật tốt, huống chi Cha các con ở trên trời; Ngài chẳng ban Th ánh Linh cho người cầu xin Ngài sao?"

Chúa Giê-xu và Quỷ Vương

14Chúa Giê-xu đuổi quỷ khỏi một ng ười câm, người này liền nói được. Dân c húng kinh ngạc vô cùng. 15Nhưng có n gười bảo: "Ông ấy nhờ uy

[b] *Nt 2 denarii*

quyền của quỷ vương[a] để đuổi quỷ." 16 Những người khác muốn gài bẫy Chúa, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.

17Biết ý tưởng họ, Chúa giảng giải: "Một nước chia rẽ sẽ bị tiêu diệt; một gia đình phân ly phải tan nát. 18Nếu nước của Sa-tan[a] chia rẽ là nó tự tiêu diệt. 19Nếu Ta nhờ quyền năng Sa-tan[a] để đuổi quỷ, môn đệ các ngươi sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các ngươi. 20Nhưng nếu Ta nhờ quyền năng của Thượng Đế để đuổi quỷ, thì Nước Trời đã đến với các ngươi rồi.

21"Một người chủ nô cường bạo, vũ trang đầy đủ, canh gác lâu đài mình để giữ chặt đám nô lệ.[b] 22Nhưng khi có người mạnh hơn xông vào, thì người chủ độc ác sẽ bị hạ, vũ khí phòng thủ bị tước đoạt, và đám nô lệ được giải phóng.[c]

23"Ai không hợp tác với Ta là chống nghịch Ta; ai không quy tụ quanh Ta sẽ bị phân tán.

24"Khi quỷ ra khỏi một người, liền đến vùng khô khan tìm nơi an nghỉ, nhưng không tìm được. 25Quỷ tự nhủ: 'Ta sẽ trở về với nạn nhân cũ!' Lúc trở lại, thấy lòng người đã dọn dẹp sạch sẽ, 26quỷ liền rủ bảy quỷ khác độc ác hơn vào chiếm cứ tấm lòng này. Vậy người ấy lâm vào tình trạng còn bi thảm hơn trước."

Hạnh Phúc Thật

27Khi Chúa Giê-xu đang giảng dạy, một phụ nữ trong đám đông nói lớn: "Phúc cho thân mẫu Thầy, là người đã sinh thành và dưỡng dục Thầy!"

28Chúa Giê-xu đáp: "Ai nghe và làm theo lời Thượng Đế còn được hạnh phúc hơn nữa."

Dấu Lạ Giô-na

29Dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa tiếp tục giảng dạy: "Thế hệ này thật gian ác! Họ đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi. 30Nếu dấu lạ ấy chứng tỏ cho dân Ni-ni-ve biết Thượng Đế đã sai Giô-na, thì dấu lạ của Ta[d] sẽ minh chứng cho thế hệ này biết Thượng Đế đã sai Ta xuống đời.

31"Đến ngày Phán Xét, nữ hoàng Sê-ba[e] sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì bà đã từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của vua Sa-lô-môn; nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai muốn nghe! 32Đến ngày Phán Xét, dân Ni-ni-ve cũng sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì nghe Giô-na cảnh cáo, họ đã ăn năn lìa bỏ tội ác, quay về Thượng Đế; nhưng tại đây có Đấng lớn hơn Giô-na mà dân này không chịu ăn năn!

Ánh Sáng

33"Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để mọi người trong nhà đều thấy ánh sáng. 34Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, thì cả con người mới trong sạch. [f]Nhưng nếu mắt bị quáng lòa, thì cả con người sẽ tối tăm. 35Vậy phải thận trọng, đừng để ánh sáng trong các con thành tối tăm. 36Nếu cả con người các con sáng láng, không phần nào tối tăm, thì các con sẽ rực rỡ như có ánh đèn thật sáng rọi vào các con."

---

[a] *Nt Beelzeboúl*
[b] *Nt của cải*
[c] *Ctd chia của*
[d] *Nt Con Loài Người*
[e] *Nt Nữ hoàng Nam phương*
[f] *Nt sáng láng*

Chúa Lên Án Các Thầy Biệt Lập và D ạy Luật

37Sau khi Chúa Giê-xu giảng dạy xo ng, một thầy Biệt Lập mời Chúa ăn tối. Ngài đến nhà, ngồi vào bàn. 38Thầy Biệ t Lập rất ngạc nhiên thấy Chúa không r ửa tay trước khi ăn theo tục lệ Do Thái.

39Chúa Giê-xu dạy: "Phái Biệt Lập các ngươi chỉ lo rửa bề ngoài bát đĩa; nhưng trong lòng đầy tham nhũng, độc ác. 40T hật khờ dại! Thượng Đế đã tạo ra bề ng oài, lẽ nào không dựng nên bề trong sao ? 41Cứ rộng lòng cứu trợ người nghèo, tất nhiên các ngươi sẽ được tinh sạch.

42"Khốn cho phái Biệt Lập! Các ngươi dâng một phần mười bạc hà, cửu lý hươn g và các thứ rau cỏ; nhưng lại bỏ quên cô ng lý và tình yêu của Thượng Đế. Dâng p hần mười là đúng; nhưng không được b ỏ những điều quan trọng kia.

43"Khốn cho phái Biệt Lập! Các ngư ơi ưa ngồi ghế danh dự trong hội trường , thích được người ta kính chào ngoài đ ường phố. 44Khốn cho các ngươi, vì các ngươi giống như nấm mồ hoang không dấu tích, bị người ta dẫm lên mà không biết."

45Nghe Chúa quở trách, một thầy dạy luật thưa: "Thầy nói thế là sỉ nhục luôn cả giới dạy luật chúng tôi nữa."

46Chúa Giê-xu đáp: "Khốn cho giới d ạy luật! Các ngươi đặt ra bao nhiêu luật lệ khắc khe buộc người khác vâng giữ; t rong khi chính các ngươi không giữ một điều nào! 47Các ngươi xây mộ cho các nhà tiên tri bị tổ tiên các ngươi sát hại. 4 8Vậy các ngươi tán thưởng hành động c ủa tổ tiên; họ giết các nhà tiên tri, còn c ác ngươi xây mộ. 49Vì thế, Thượng Đế đã nói: 'Ta sẽ sai các tiên tri và sứ đồ đ ến; nhưng chúng sẽ xử tử người này, kh ủng bố người kia.' 50Thế hệ các ngươi p hải chịu trách nhiệm về máu các tôi tớ Thượng Đế đổ ra từ thuở sáng tạo trời đ ất đến nay, 51từ máu A-bên cho đến máu Xa-cha-ri, là người bị giết giữa bàn thờ v à Đền Thờ. Ta xác nhận quả quyết: Thế hệ này phải lãnh trọn trách nhiệm. 52Khố n cho giới dạy luật, vì các ngươi cố tình c he lấp chân lý! Đã không tin, các ngươi c òn ngăn cản, không cho người khác tìm h iểu chân lý."

53,54Khi Chúa rời nơi đó, các thầy dạ y luật và Biệt Lập vô cùng giận dữ; họ đặt nhiều câu hỏi hóc búa về mọi vấn đ ề, cố gài bẫy để có lý do bắt Ngài.

12

Lời Khuyên và Cảnh Cáo

Lúc ấy, dân chúng tụ họp mỗi lúc mộ t đông, hằng ngàn người chen lấn dẫm l ên nhau. Chúa Giê-xu quay lại dặn các môn đệ: "Phải đề phòng men của phái Biệt Lập, hạng đạo đức giả! 2Chẳng có gì che giấu mãi, tất cả các điều bí mật đ ều sẽ công bố cho mọi người. 3Chuyện các con nói ban đêm sẽ được nghe giữa ban ngày; những lời các con thì thầm tr ong phòng kín sẽ được loan báo nơi côn g cộng.[a]

Nên Sợ Ai?

4"Đừng sợ những người muốn giết cá c con: Họ chỉ có thể giết thể xác, mà kh ông giết được linh hồn. 5Vậy các con p hải sợ ai? Phải sợ Thượng Đế, vì Ngài c ó quyền sinh sát và ném các con vào hỏ a ngục.

6"Năm con chim sẻ chỉ bán được vài x u; vậy mà Thượng Đế chẳng quên một co n nào. 7Ngài biết cả số tóc trên đầu các c on nữa. Vậy đừng lo sợ, vì các con quý h ơn chim sẻ.

[a] *Nt trên mái nhà*

Xưng Nhận và Chối Bỏ Chúa

8"Ta cho các con biết: Ai công khai x
ưng mình là môn đệ Ta, Ta[a] cũng sẽ cô
ng nhận họ trước mặt các thiên sứ của T
hượng Đế; 9còn ai công khai chối bỏ T
a, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước mặt các
thiên sứ của Thượng Đế. 10Ai xúc phạm
đến Ta[a] còn có thể được tha thứ; nhưng
ai xúc phạm đến Thánh Linh sẽ chẳng
bao giờ được tha. 11Khi các con bị đem
ra xét xử trong hội trường, trước mặt cá
c nhà lãnh đạo và cầm quyền, thì đừng l
o phải nói những gì, 12vì lúc đó, Thánh
Linh sẽ dạy các con những lời phải nói.
"

Ngụ Ngôn "Người Giàu Dại Dột"

13Trong đám đông có người lên tiếng
: "Thưa Thầy, xin bảo anh tôi chia gia t
ài cho tôi."

14Nhưng Chúa Giê-xu đáp: "Ai cử Ta l
àm thẩm phán, phân chia gia tài cho các
ngươi? 15Phải đề phòng, đừng để lòng tha
m lam lôi cuốn. Vì đời sống con người kh
ông cốt ở chỗ giàu có dư dật đâu!"

16Và Chúa kể ngụ ngôn: "Người giàu
kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi dư dậ
t. 17Kho lúa quá đầy, không còn chỗ ch
ứa thêm, làm ông phải suy tính mãi. 18C
uối cùng, làm ông quyết định: 'Được rồ
i, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây kho mới lớn
hơn. Như thế, sẽ có đủ chỗ chứa tất cả
của cải, hoa lợi. 19Xong xuôi, ta sẽ tự n
hủ: Của cải này có thể tiêu dùng hàng c
hục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uốn
g vui chơi!' 20Nhưng Thượng Đế bảo: '
Ngươi thật dại dột! Tối nay ngươi qua đ
ời, của cải dành dụm đó để cho ai?' 21N
gười nào lo làm giàu dưới trần gian như
ng nghèo nàn trên Nước Trời cũng dại d
ột như thế!"

Thượng Đế Cung Cấp Mọi Nhu Cầu

22Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: "Đừn
g lo âu về vấn đề cơm áo. 23Đời sống kh
ông quý hơn cơm nước sao; thân thể kh
ông quý hơn quần áo sao? 24Các con xe
m loài quạ: chúng chẳng gieo, chẳng gặt
, cũng chẳng có vựa lẫm lương thực, thế
mà chúng vẫn sống, vì được Thượng Đ
ế nuôi. Các con còn quý hơn loài chim
biết bao! 25Trong các con, có ai nhờ lo
âu mà kéo dài đời mình thêm được một
giờ không? 26Việc nhỏ nhặt đó còn khô
ng làm nổi, tại sao các con phải lo âu n
hững việc khác?

27"Các con xem hoa huệ: chúng chẳn
g làm việc nặng nhọc, cũng chẳng se tơ
kéo chỉ, thế mà giàu có sang trọng như
vua Sa-lô-môn cũng không được mặc á
o đẹp bằng loài hoa đó. 28Cỏ hoa ngoài
đồng là loài sớm nở tối tàn, mà Thượng
Đế còn cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ng
ài không cung cấp y phục cho các con đ
ầy đủ sao? Tại sao các con thiếu đức tin
đến thế?[b] 29Cũng đừng bận tâm lo nghĩ
về cơm ăn áo mặc, 30là những điều dân
ngoại đạo mải lo tìm kiếm, vì Cha các
con thừa biết nhu cầu của các con. 31Tr
ái lại, phải tìm kiếm Nước của Thượng
Đế, thì Ngài sẽ cung cấp đầy đủ mọi nh
u cầu cho các con.

Của Cải Trên Trời

32"Bầy chiên bé nhỏ của Ta, đừng lo
sợ, vì Cha các con rất vui lòng ban Nước
Trời cho các con. 33Các con hãy bán tài
sản cứu trợ người nghèo. Hãy sắm cho
mình túi không hư, hãy tích trữ tài sản k
hông hao mòn trên trời. Vì trên đó khôn
g bị trộm cắp, cũng không có mối mọt l
àm hư hại. 34Của cải các con để đâu, lò
ng các con sẽ bị thu hút vào đó.

---

[a] *Nt Con Loài Người*

[b] *Nt những người có đức tin nhỏ bé*

Sẵn Sàng Chờ Đón Chúa

35"Các con phải mặc áo, thắp đèn, 36 như đầy tớ chờ đợi người chủ dự tiệc cưới về, và lập tức mở cửa khi chủ gõ. 37Đầy tớ sẽ được khen thưởng nếu chủ trở về thấy sẵn sàng chờ đợi. Chắc chắn chủ sẽ cho họ ngồi vào bàn, thắt lưng dọn ăn cho họ. 38Dù lúc chiều tối hay nửa đêm,[a] khi về nhà thấy họ sẵn sàng, chủ sẽ khen thưởng. 39Các con nên nhớ: Nếu chủ nhà biết trước giờ bọn gian phi đến, hẳn sẽ không bị mất trộm. 40Vậy các con phải sẵn sàng, vì Con Người sẽ đến vào giờ các con không ngờ."

Quản Gia Trung Thành

41Phê-rơ thưa: "Những lời này, Chúa dạy riêng anh em chúng con, hay chung cho mọi người?" 42Chúa Giê-xu đáp: "Ai là quản gia trung thành khôn ngoan, được chủ ủy thác coi sóc người nhà, và phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ? 43Người ấy sẽ được khen ngợi khi chủ trở về thấy đang làm trọn bổn phận. 44Chắc chắn chủ sẽ cho cai quản tất cả tài sản mình.

45"Nhưng nếu quản gia tự nhủ: 'Chủ ta còn lâu mới về!' rồi hành hạ gia nhân nam nữ, ăn uống say sưa. 46Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ! Nó sẽ bị hình phạt nặng nề,[b] và chịu chung số phận với bọn bất trung. 47Nó bị phạt nặng như thế, vì đã biết ý chủ nhưng không làm, cũng chẳng chuẩn bị sẵn sàng. 48Nhưng người nào không biết mà phạm lỗi sẽ bị hình phạt nhẹ hơn. Ai được giao cho nhiều sẽ bị đòi hỏi nhiều, vì trách nhiệm nặng nề hơn.

Xung Đột, Chia Rẽ

49"Ta đến để đem lửa xuống trần gian. Ta mong đám lửa đã bắt đầu bốc cháy. 50Có một lễ báp-tem đang chờ đợi Ta; Ta đau xót biết bao cho đến khi chịu xong lễ báp-tem đó!

51"Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới. Không, Ta đến để chia loài người làm hai. 52Từ đây, một nhà có năm người sẽ chia rẽ chống đối nhau: hai chống ba, và ba chống hai. 53Bất hoà sẽ diễn ra giữa con trai với cha, con gái với mẹ, con dâu với mẹ chồng."

Dấu Hiệu Thời Đại

54Chúa Giê-xu bảo dân chúng: "Khi thấy mây tụ lại ở phương tây, các ngươi nói trời sắp mưa, và trời mưa thật. 55Khi gió nam thổi, các ngươi tiên đoán trời oi bức, và quả đúng như thế. 56Hạng đạo đức giả! Các ngươi rất thạo xem dấu hiệu thời tiết, nhưng sao không tìm hiểu dấu hiệu thời đại? 57Sao không biết tự xét đúng sai?

58"Nếu có việc tranh tụng, thì nên cố gắng điều đình với đối phương trước khi quá muộn. Nếu không, họ sẽ đưa các ngươi ra tòa, các ngươi sẽ bị tống giam, 59cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng."

13

Phải Ăn Năn

Lúc ấy, có người thuật cho Chúa Giê-xu chuyện Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê khi họ đang dâng sinh tế tại Đền Thờ.

2Chúa Giê-xu hỏi: "Các ngươi tưởng mấy người đó bị giết vì phạm tội nặng hơn những người Ga-li-lê khác sao?

---

[a] *Nt canh hai hay canh ba*
[b] *Nt cắt ra từng mảnh*

3Không đâu! Chính các ngươi cũng bị h
ư vong nếu không ăn năn tội lỗi, quay
về Thượng Đế. 4Còn mười tám người bị
tháp Si-lưu sập xuống đè chết, có phải
vì họ phạm nhiều tội nhất trong thành
Giê-ru-sa-lem không? 5Không đâu! Cá
c ngươi cũng sẽ bị hư vong nếu không
chịu ăn năn."

6Rồi Chúa kể ngụ ngôn này: "Người
kia trồng cây vả trong vườn, thường ra
xem có trái không, nhưng chẳng thấy. 7
Ông bảo người làm vườn: 'Ba năm nay
tôi đến hái trái mà không thấy. Anh đốn
nó đi, để làm gì cho choán đất!' 8Ngườ
i làm vườn thưa: 'Xin chủ hoãn cho nó
một năm nữa. Tôi sẽ chăm sóc, bón phâ
n thật nhiều. 9Nếu không kết quả, tôi sẽ
đốn.' "

**Người Đàn Bà Còng Lưng Được Chữa Là
nh**

10Một ngày Sa-bát,[a] đang giảng dạy t
rong hội trường, 11Chúa Giê-xu thấy m
ột bà tàn tật, lưng bị còng đã mười tám
năm, không đứng thẳng lên được. 12Ch
úa gọi bà lại, bảo: "Bà được giải cứu kh
ỏi bệnh tật rồi!" 13Chúa đặt tay trên bà,
lập tức bà đứng thẳng lên, vui mừng ca
ngợi Thượng Đế.

14Viên quản lý hội trường tức giận, v
ì Chúa chữa bệnh vào ngày Sa-bát. Ông
bảo dân chúng: "Mỗi tuần có sáu ngày
làm việc, đồng bào muốn xin chữa bệnh
cứ đến những ngày ấy, chứ đừng đến n
gày Sa-bát."

15Chúa Giê-xu đáp: "Ngươi chỉ đạo đức
giả! Trong ngày Sa-bát, các ngươi không
thả bò lừa ra khỏi chuồng cho chúng đi
uống nước sao? 16Bà này[b] bị Sa-tan trói b
uộc đã mười tám năm, sao Ta không thể
giải cứu bà vào ngày Sa-bát?"

17Nghe Chúa quở trách, bọn thù nghị
ch lấy làm xấu hổ, còn dân chúng vui m
ừng vì những việc diệu kỳ Ngài đã làm.

Hạt Cải

18Chúa Giê-xu giảng dạy: "Chúng ta
nên dùng hình ảnh nào để so sánh với N
ước Trời? 19Nước Trời giống như hạt cả
i gieo ngoài vườn. Nó mọc lên thành câ
y lớn, chim chóc có thể đến làm tổ trên
cành.

Men

20,21"Nước Trời còn giống như men l
àm bánh. Một thiếu phụ kia lấy men trộ
n vào bột, nhồi cho đến lúc đống bột d
ậy lên."

Cửa Hẹp

22Tiếp tục cuộc hành trình lên Giê-ru
-sa-lem, Chúa Giê-xu đi qua các thành
phố, làng mạc, dạy dỗ dân chúng. 23Có
người hỏi: "Thưa Chúa, chỉ có ít người
được cứu thôi sao?"

Chúa Giê-xu đáp: 24"Phải gắng sức đ
i qua cửa hẹp vào Nước Trời, vì có nhiề
u người dầu cố gắng vẫn không vào đượ
c. 25Khi Chủ đã khóa cửa, nếu các ngươ
i đứng ngoài gõ và năn nỉ: 'Thưa Chúa,
xin mở cho chúng tôi!' thì Chủ sẽ trả lờ
i: 'Ta không hề biết các ngươi.' 26Các n
gươi sẽ phân trần: 'Chúng tôi từng ăn c
hung với Chúa, và Chúa từng dạy dỗ ch
úng tôi trong thành.' 27Nhưng Chủ sẽ đá
p: 'Ta không biết các ngươi. Quân gian
ác, hãy lui đi!' 28Các ngươi sẽ khóc lóc
nghiến răng khi nhìn thấy Áp-ra-ham,
Y-sác, Gia-cốp và tất cả các nhà tiên tri
đều ở trong Nước Trời, còn các ngươi bị
quăng ra ngoài. 29Người ta từ bốn phươ
ng sẽ đến dự tiệc trong Nước Trời. 30Có
những

---

[a] *Nt Sábbata*
[b] *Nt Con gái Áp-ra-ham*

người hiện đang dẫn đầu, lúc ấy sẽ lui l
ại hàng cuối; và có người đang ở hàng
cuối sẽ vượt lên hàng đầu."

Lời Quở Trách Giê-ru-sa-lem

31Ngay lúc đó, mấy thầy Biệt Lập đế
n báo tin: "Vua Hê-rốt đang tìm giết Th
ầy, xin Thầy lánh đi nơi khác."

32Chúa Giê-xu đáp: "Các ngươi nói c
ho tên cáo già đó biết: Ngày nay, ngày
mai, Ta vẫn còn đuổi quỷ chữa bệnh; đ
ến ngày thứ ba công việc mới xong. 33
Dù sao, hôm nay, ngày mai và ngày mố
t, Ta vẫn tiếp tục cuộc hành trình, vì tiê
n tri của Thượng Đế không thể chết nơi
nào khác hơn Giê-ru-sa-lem. 34Giê-ru-s
a-lem! Giê-ru-sa-lem! Thủ đô đã giết c
ác tiên tri, ném đá sát hại sứ giả của Th
ượng Đế! Đã bao lần Ta muốn tập hợp
các con,[a] như gà mẹ túc con về ấp ủ dư
ới cánh, nhưng chẳng ai nghe. 35Vậy, n
hà các con sẽ bị bỏ hoang. Ta cho các c
on biết, các con sẽ không còn thấy Ta n
ữa, cho đến ngày các con hoan nghênh
sứ giả của Thượng Đế."

14

Người Phù

1,2Một ngày Sa-bát,[b] Chúa Giê-xu d
ự tiệc tại nhà một lãnh tụ phái Biệt Lập.
Trước mặt Ngài có người bị bệnh phù.
Các thầy dạy luật và Biệt Lập chăm chú
theo dõi, xem Ngài có chữa bệnh cho n
gười ấy không.

3Chúa Giê-xu hỏi: "Chữa bệnh trong
ngày Sa-bát có hợp pháp không?" 4Như
ng họ không trả lời. Chúa nắm tay ngườ
i bệnh, chữa lành, rồi cho về. 5Chúa hỏi
các thầy dạy luật và Biệt Lập: "Ngày S
a-bát, nếu bò lừa của các ngươi chẳng
may té xuống hố, các ngươi không kéo
nó lên sao?"

6Họ không trả lời gì được.

Khiêm Tốn

7Chúa Giê-xu để ý thấy nhiều người
khách muốn ngồi chỗ danh dự đầu bàn,
nên khuyên: 8"Khi được mời dự tiệc cư
ới, các ngươi đừng ngồi chỗ danh dự. V
ì nếu có người quan trọng hơn các ngươ
i cũng được mời, 9chủ sẽ đưa họ lên và
bảo các ngươi nhường chỗ. Lúc ấy các
ngươi sẽ hổ thẹn xuống ngồi tận cuối b
àn.

10"Vậy các ngươi nên chọn chỗ thấp
nhất, chủ nhà trông thấy sẽ mời lên ch
ỗ tốt hơn. Các ngươi sẽ được vinh dự tr
ước mặt quan khách. 11Vì ai tự đề cao s
ẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình sẽ được
nâng cao."

12Chúa quay sang chủ nhà: "Khi đãi
tiệc, ngươi đừng mời bạn hữu, anh em,
bà con, hay láng giềng giàu có, vì họ sẽ
mời ngươi lại để đáp lễ. 13Trái lại, nên
mời người nghèo khổ, tàn tật, đui què; 1
4ngươi sẽ được Thượng Đế ban phúc. Đ
ến kỳ người công chính sống lại, Ngài s
ẽ khen thưởng, vì ngươi đã mời những n
gười không thể mời lại mình."

Ngụ Ngôn "Tiệc Lớn"

15Nghe Chúa dạy, một thực khách lê
n tiếng: "Phúc cho người được dự tiệc t
rong Nước Trời!"

16Chúa Giê-xu liền kể chuyện này: "
Người kia mở tiệc lớn, mời rất nhiều ng
ười, 17Đến giờ, ông sai gia nhân đi báo
cho tân khách: 'Tiệc đã dọn xong, xin
mời đến dự.' 18Nhưng ai nấy đều đồng t
ình từ khước. Người này trả lời: 'Tôi m
ới mua đám ruộng, phải đi xem, xin ch
o tôi cáo từ.' 19Người kia nêu lý do: 'T

[a] *Nt các con ngươi*
[b] *Nt Sábbaton*

ôi vừa mua năm đôi bò, sắp đem cày th
ử, xin cho tôi kiếu.' [20]Người khác thoái
thác: 'Tôi mới cưới vợ, không đến đượ
c.'

[21]Gia nhân trở về phúc trình mọi việ
c. Chủ tức giận, bảo: 'Con hãy đi mau r
a các đường phố, ngõ hẻm trong thành,
đưa về đây những người nghèo đói, tàn
tật, què quặt, mù lòa.' [22]Tuy nhiên, bàn
tiệc vẫn còn nhiều chỗ trống. [23]Chủ lại
bảo gia nhân: 'Con hãy đi vào các con
đường lớn và nhỏ trong làng, gặp ai mờ
i nấy, đem về cho đầy nhà; [24]vì những
người được mời trước đây sẽ không ai đ
ược nếm một chút gì trên bàn tiệc của t
a.' "

Điều Kiện Làm Môn Đệ Chúa

[25]Đoàn dân theo Chúa thật đông đảo.
Ngài quay lại giảng giải: [26]"Ai theo Ta
mà không yêu Ta hơn[a] cha mẹ, vợ con,
anh em, chị em, và hơn cả tính mạng m
ình, thì không thể làm môn đệ Ta. [27]Ai
không vác cây thập tự mình theo Ta cũ
ng không thể làm môn đệ Ta.

[28]"Vậy các ngươi phải suy cho kỹ! C
ó ai trước khi xây nhà[b] mà không tính t
oán mọi phí tổn, liệu mình có đủ sức là
m cho xong? [29]Nếu không, mới đặt nền
đã ngưng, người ấy sẽ bị chê cười: [30]'
Ơ kìa, làm nhà nửa chừng đã bỏ cuộc!'

[31]"Có vua nào trước khi ra trận mà k
hông bàn tính cẩn thận: với mười ngàn
quân trong tay, liệu có thể chống lại hai
mươi ngàn địch quân đang tiến đánh m
ình không? [32]Nếu không, phải sai sứ gi
ả cầu hòa khi địch quân còn ở xa." [33]R
ồi Chúa kết luận: "Nếu không bỏ hết m
ọi điều mình có, thì các ngươi không th
ể làm môn đệ Ta. [34]Muối là vật hữu íc
h, nhưng nếu muối mất mặn, lấy gì nê
m cho nó mặn trở lại? [35]Muối ấy chẳng
dùng làm gì được, dù đổ vào ruộng ho
ặc làm phân bón cũng không xong, đàn
h phải vứt bỏ. Ai có tai, nên lắng nghe!
"

15

Ngụ Ngôn "Chiên Thất Lạc"

Các nhân viên thu thuế và những ngư
ời bị xã hội coi là cặn bã thường đến ng
he Chúa Giê-xu giảng dạy. [2]Do đó các t
hầy Biệt Lập và dạy luật phàn nàn: "Ôn
g này hay giao du, ăn uống với hạng ng
ười tội lỗi xấu xa!"

[3]Vì thế, Chúa Giê-xu kể ngụ ngôn nà
y: [4]"Trong các ngươi, nếu có ai nuôi m
ột trăm con chiên, chẳng may một con t
hất lạc, người ấy không bỏ chín mươi c
hín con kia trong rừng, lặn lội đi tìm ch
o ra con chiên lạc hay sao? [5]Khi tìm đư
ợc, người ấy vui mừng vác nó lên vai [6]v
ề nhà, mời bạn hữu láng giềng đến, hớn
hở nói: 'Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã
tìm được con chiên thất lạc.' [7]Cũng thế,
Thiên Đàng sẽ vui mừng vì một tội nhâ
n ăn năn quay về Thượng Đế, hơn là vì
chín mươi chín người công chính không
cần phải ăn năn.

Ngụ Ngôn "Đồng Bạc Mất"

[8]"Bà kia có mười đồng bạc quý,[c] nhỡ
đánh mất một đồng; lẽ nào bà không th
ắp đèn, quét nhà, kiếm cho ra đồng bạc
hay sao? [9]Khi tìm được, bà gọi bạn hữ
u láng giềng đến, mừng rỡ nói: 'Hãy ch
ung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng
bạc bị mất.' [10]Cũng thế, các thiên sứ củ
a Thượng Đế sẽ vui mừng khi một tội n
hân hối cải."

---

[a] *Nt Ai theo Ta mà không ghét...*
[b] *Nt cái tháp*
[c] *Nt drachma*

Ngụ Ngôn "Đứa Con Phóng Đãng"

11Chúa Giê-xu kể tiếp: "Người kia c
ó hai con trai. 12Đứa con thứ đòi cha ch
ia ngay cho phần gia tài của nó. Cha bằ
ng lòng, chia gia tài cho con. 13Ít ngày
sau, nó lấy hết của cải mình, lên đường
đến xứ xa lạ; ở đó chỉ ăn chơi, phung p
hí hết tiền bạc. 14Khi nó vừa sạch túi, x
ứ ấy bị nạn đói lớn. Quá túng quẫn, 15n
ó phải đi làm công cho người bản xứ. H
ọ sai ra đồng chăn heo. 16Bụng đói như
cào, nó muốn ăn vỏ đậu heo ăn, nhưng
chẳng ai cho.

17"Nó liền giác ngộ, nghĩ thầm: Ở nh
à cha ta, người làm mướn cũng có cơm
ăn dư dật, mà ta ở đây sắp chết đói. 18T
a phải trở về, thưa với cha: 'Con thật có
tội với Trời và với cha, 19không đáng l
àm con của cha nữa. Xin cha nhận con l
àm đầy tớ cho cha.'

20"Nó liền đứng dậy trở về nhà cha.
Khi thấy nó còn ở đàng xa, cha động lò
ng thương xót, vội chạy ra ôm chầm lấy
con mà hôn.

21"Nó thưa với cha: 'Con thật có tội
với Trời và với cha, không đáng làm co
n của cha nữa...'

22"Nhưng người cha ngắt lời, bảo đầy
tớ: 'Mau lên! Lấy áo tốt nhất mặc cho cậ
u; đeo nhẫn vào tay; mang giày vào chân
. 23Hãy bắt bò con béo làm thịt để chúng
ta ăn mừng. 24Vì con ta đã chết, mà bây
giờ lại sống; đã lạc mất, mà bây giờ lại tì
m được.[a]' Và tiệc vui bắt đầu...

25"Lúc ấy, đứa con lớn đang làm việ
c ngoài đồng. Về gần đến nhà, nghe tiế
ng nhạc rộn rã, 26nó gọi một đầy tớ đến
hỏi lý do. 27Đầy tớ báo cáo: 'Em cậu
mới về, bình an khỏe mạnh. Ông chủ v
ui mừng cho giết bò con béo, mở tiệc li
ên hoan.'

28"Đứa con lớn tức giận không chịu
vào nhà; người cha phải ra năn nỉ. 29Nh
ưng nó nói: 'Bao nhiêu năm con làm vi
ệc cực nhọc, chưa hề dám trái lệnh cha.
Thế mà cha chẳng cho một con dê con
để đãi bạn hữu. 30Còn khi thằng khốn k
ia đã tiêu sạch tiền cha với bọn điếm đĩ
rồi dẫn xác về, cha lại làm thịt bò con
béo ăn mừng.'

31"Người cha đáp: 'Con ạ, con luôn l
uôn ở cạnh cha, tất cả tài sản của cha là
của con. 32Nhưng chúng ta nên mở tiệc
ăn mừng, vì em con đã chết mà bây giờ
lại sống, đã lạc mất mà bây giờ trở về.'
"[a]

16

Ngụ Ngôn "Quản Gia Khôn Khéo"

Chúa Giê-xu kể cho các môn đệ ngụ
ngôn này: "Người nhà giàu kia mướn
một viên quản gia. Sau có người tố cáo
quản gia phung phí tiền của chủ. 2Chủ
liền gọi quản gia đến bảo: 'Anh làm gì t
ôi biết hết! Vậy phải lo kết toán sổ sách
, vì anh bị sa thải.' 3Quản gia nghĩ thầ
m: 'Chủ đuổi ta rồi! Phải làm gì đây? C
uốc đất? –
Ta không đủ sức. Còn đi ăn mày? –
Xấu hổ quá! 4Được rồi, ta đã có cách.
Rồi đây khi rời khỏi chỗ này, sẽ không
thiếu người tiếp ta vào nhà.'

5"Anh lần lượt gọi những người thiếu
nợ của chủ đến. Anh hỏi người thứ nhấ
t: 'Ông thiếu chủ tôi bao nhiêu?' 6Đáp:
'Một trăm thùng dầu ô-liu.' Quản gia b
ảo: 'Tôi trả giấy nợ lại đây. Viết ngay g
iấy khác: Nợ năm chục.' 7Anh hỏi ngườ
i kế tiếp: 'Ông nợ bao nhiêu?' Đáp: 'M
ột ngàn giạ lúa.' Anh giục: 'Giấy nợ đâ
y, cầm lấy. Viết ngay giấy khác: Tám tr
ăm giạ.'

[a] *Nt tìm thấy*

8"Chủ chỉ còn cách khen quản gia bất lương đã hành động khôn khéo lo xa. Người thế gian vẫn xử sự khôn lanh hơn công dân Nước Trời.[a] 9Ta khuyên các con phải biết dùng của cải trần gian làm việc nghĩa,[b] để khi tiền của hết, các con được tiếp vào nhà đời đời.

10"Ai trung thành trong việc nhỏ cũng sẽ trung thành trong việc lớn; ai bất chính trong việc nhỏ cũng sẽ bất chính trong việc lớn. 11Nếu các con không trung tín về của cải trần gian, thì có ai đem của cải đời đời giao cho các con? 12Nếu các con gian lận của cải người khác, thì có ai cho các con bảo vật làm của riêng? 13Không ai có thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này, và yêu chủ kia; trọng chủ này, khinh chủ khác. Các con không thể phụng sự cả Thượng Đế lẫn thần tài."

14Các thầy Biệt Lập, vốn tham tiền, nghe Chúa dạy liền chế giễu Ngài. 15Chúa Giê-xu bảo họ: "Trước mặt người ta, các ngươi làm ra vẻ đạo đức; nhưng Thượng Đế biết rõ lòng dạ các ngươi. Các ngươi được người ta tôn trọng; nhưng đối với Thượng Đế, các ngươi thật ghê tởm. 16Luật pháp Mai-sen và các sách tiên tri được ban bố cho đến thời Giăng. Từ đó Phúc Âm được truyền giảng, và mọi người hăng hái chen nhau vào Nước Trời. 17Tuy nhiên, dù trời đất tiêu tan, không một chi tiết nào trong luật pháp bị mất hiệu lực. 18Ai ly dị vợ rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình; còn ai cưới đàn bà bị chồng ly dị cũng phạm tội ngoại tình.

Người Giàu và Lã-xa

19"Có một người giàu hằng ngày sống xa hoa trên nhung lụa. 20Trước cổng nhà, có một gã ăn mày mình đầy ghẻ lở đến nằm. 21Lã-xa – tên gã ăn mày – ước ao được những thức ăn rơi rớt từ trên bàn người giàu. Nhưng chỉ có vài con chó đến liếm vết thương cho gã.

22"Rồi Lã-xa chết, được thiên sứ đem đặt vào lòng Áp-ra-ham.[c] Người giàu cũng chết, người ta đem chôn. 23Chịu khổ hình dưới hỏa ngục, người giàu nhìn lên, thấy Lã-xa ở nơi xa với Áp-ra-ham, 24liền kêu xin: 'Lạy tổ Áp-ra-ham, xin thương xót con, sai Lã-xa nhúng đầu ngón tay vào nước, đến đây nhỏ vào lưỡi con cho mát, vì con bị đốt trong lò lửa này, đau đớn quá!'

25"Nhưng Áp-ra-ham đáp: 'Con không nhớ con đã ích kỷ hưởng thụ suốt đời sao? Còn Lã-xa phải khổ sở. Bây giờ, Lã-xa được an ủi tại đây, còn con phải chịu đau khổ. 26Hơn nữa, giữa chúng ta có một vực thẳm ngăn cách, ai muốn từ đây qua đó, hay từ đó qua đây, đều không được.'

27,28"Người giàu thưa: 'Vậy xin tổ làm ơn sai Lã-xa đến nhà cha con, cảnh cáo năm anh em con, để khi chết họ khỏi phải xuống nơi khổ hình này.'

29"Áp-ra-ham giải thích: 'Đã có Thánh Kinh[d] luôn luôn cảnh cáo họ.'

30"Người giàu nài nỉ: 'Thưa tổ, không được đâu! Nếu có người chết sống lại cảnh cáo, thì họ mới ăn năn.'

31"Nhưng Áp-ra-ham nghiêm nghị: 'Nếu họ không tin lời Thánh Kinh[e], thì dù có người chết sống lại, họ cũng chẳng tin.' "

---

[a] *Nt con của ánh sáng*
[b] *Nt kết bạn*
[c] *Ctd nơi an nghỉ của người công chính*
[d] *Nt Mai-sen và các tiên tri (chỉ Thánh Kinh Cựu Ước)*
[e] *Nt Mai-sen và các tiên tri (chỉ Thánh Kinh Cựu Ước)*

17

Tội Lỗi

Một hôm, Chúa Giê-xu dạy các môn đệ: "Cạm bẫy tội lỗi không thể nào không có, nhưng khốn cho ai gài bẫy cho người khác phạm tội. 2Ai xui các em bé này phạm tội, thì thà buộc cối đá vào cổ, rồi ném người ấy xuống biển còn hơn. 3Các con phải thận trọng! Nếu anh em con có lỗi, hãy khiển trách; khi họ ăn năn, phải tha thứ. 4Dù người ấy có lỗi với con đến bảy lần trong một ngày, và mỗi lần đều đến xin lỗi, thì con cũng phải tha thứ."

Đức Tin

5Các sứ đồ thưa: "Xin Chúa cho chúng con có lòng tin vững mạnh." 6Chúa Giê-xu đáp: "Với đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo cây dâu kia tự bứng lên và trồng xuống biển, nó sẽ tuân lệnh ngay."

Bổn Phận

7"Người đầy tớ đi cày hay đi chăn về không thể ngồi vào bàn ăn ngay, 8nhưng phải lo nấu dọn cho chủ. Chủ ăn xong mới đến lượt đầy tớ. 9Chủ không cần phải cám ơn, vì đó là bổn phận đầy tớ. 10Cũng thế, khi các con làm xong những việc Thượng Đế dặn bảo, đừng nghĩ mình đáng được khen thưởng, vì đó là bổn phận các con!"

Mười Người Cùi

11Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đến ranh giới xứ Ga-li-lê và xứ Sa-ma-ri. 12Lúc Ngài sắp vào một làng kia, có mười người cùi đứng đàng xa, 13kêu lớn: "Lạy Giê-xu, xin thương xót anh em chúng con!"

14Khi thấy họ, Chúa Giê-xu bảo: "Cứ đến ngay thầy tế lễ, báo cáo rằng các con đã lành." Họ vừa lên đường, bệnh cùi liền biến mất. 15Một người thấy mình được lành, quay lại mừng rỡ: "Tạ ân Thượng Đế, con lành bệnh rồi!" 16Anh nằm sấp mặt dưới chân Chúa Giê-xu, tạ ân Ngài. Anh ấy là người Sa-ma-ri.

17Chúa Giê-xu hỏi: "Ta chữa lành mười người tất cả, còn chín người kia đâu? 18Chỉ có người nước ngoài này trở lại tạ ân Thượng Đế sao?" 19Rồi Chúa bảo: "Con đứng dậy lên đường. Đức tin con đã chữa cho con lành."

Nước Trời Thể Hiện

20Một hôm, các thầy Biệt Lập hỏi Chúa: "Khi nào Nước Trời mới thể hiện?"

Chúa đáp: "Nước Trời không thể hiện trong thế giới hữu hình này. 21Người ta không thể nói Nước Trời ở miền này hay xứ kia, vì Nước Trời ở trong lòng người."

22Sau đó, Chúa bảo các môn đệ: "Sẽ có lúc các con mong mỏi được thấy một ngày của Ta,[a] nhưng chẳng thấy. 23Các con sẽ nghe người ta nói Ta ở nơi này hay nơi kia, nhưng đừng theo họ. 24Vì Ta sẽ trở lại như chớp nhoáng, xuất hiện khắp vòm trời trong nháy mắt, bất cứ nơi nào cũng thấy Ta. 25Nhưng trước hết Ta phải chịu khổ hình, và bị thế hệ này chối bỏ. 26,27Ngày Ta trở lại, thế giới vẫn an nhiên hưởng thụ –
cưới gả, tiệc tùng –
như thời Nô-ê trước nạn hồng thủy, rồi nước lụt tràn ngập tiêu diệt mọi người. 28Ngày Ta trở lại, thế giới vẫn ăn uống, mua bán, trồng tỉa, xây cất, y như thời Lót. 29Đến khi Lót ra khỏi thành Sô-đôm, lửa và diêm sinh từ trời trút xuống

[a] *Nt Con Loài Người*

g hủy diệt tất cả. 30Phải, ngày Ta trở l
ại cũng sẽ giống như thế.
31"Ngày ấy, ai đang đứng ngoài hiên
[a] đừng vào nhà góp nhặt của cải; ai ở n
goài đồng đừng trở về nhà. 32Phải nhớ
bài học bà Lót. 33Ai tham sống sợ chết
sẽ mất mạng;[b] ai hy sinh tính mạng vì T
a sẽ được sống. 34Đêm đó, hai người ng
ủ chung một giường, một người được rư
ớc đi, người kia bị bỏ lại. 35Hai người đ
ang xay lúa, một người được rước đi, ng
ười kia bị bỏ lại. 36Hai người đang làm
ruộng, một người được rước đi, người ki
a bị bỏ lại."
37Các môn đệ hỏi: "Thưa Chúa, việc
đó sẽ xảy ra tại đâu?" Chúa đáp: "Xác c
hết nằm đâu, chim kên kên tụ họp ở đó.
"

18

Ngụ Ngôn "Thẩm Phán Bất Công"

Chúa Giê-xu kể ngụ ngôn này, để dạ
y các môn đệ phải bền lòng cầu nguyện
, không được chán nản:
2"Tại thành phố kia có một thẩm phá
n không kính sợ Thượng Đế, cũng chẳn
g vị nể ai. 3-5Một quả phụ bị cường hào
ức hiếp đến xin thẩm phán xét xử và tr
ừng phạt tên cường hào; nhưng ông chẳ
ng quan tâm. Tuy thế, chị cứ đến nài nỉ
mãi, nên ông tự nhủ: 'Trời hay người, t
a cũng chẳng sợ; nhưng chị này làm ph
iền ta quá, ta phải xét xử công bằng để
chị khỏi đến quấy rầy, không thể nào
chịu nổi!"
6,7Chúa dạy tiếp: "Thẩm phán bất cô
ng còn như thế, lẽ nào Thượng Đế lại k
hông xem xét bênh vực những đứa con
yêu ngày đêm kêu xin Ngài sao? 8Chắc
chắn Ngài sẽ vội vàng cứu giúp họ. Nh
ưng khi Ta[c] trở lại, sẽ còn bao nhiêu ng
ười có đức tin trên mặt đất?"

**Ngụ Ngôn "Thầy Biệt Lập và Người T
hu Thuế"**

9Chúa Giê-xu kể ngụ ngôn này để dạy
những ai lên mặt đạo đức, khinh người:
10"Có hai người vào Đền Thờ cầu ng
uyện: một thầy Biệt Lập và một người t
hu thuế. 11Thầy Biệt Lập kiêu hãnh kể l
ể: 'Cảm tạ Thượng Đế, tôi không có tội
như người ta. Khác hẳn tên thu thuế kia
, tôi không gian lận, bất công, ngoại tìn
h; 12mỗi tuần tôi nhịn ăn hai ngày, và d
âng lên Thượng Đế một phần mười các
thứ tài sản.'
13"Còn người thu thuế đứng xa xa, k
hông dám ngẩng mặt lên, chỉ đấm ngực
than thở: 'Lạy Thượng Đế, xin thương x
ót con, là đứa tội lỗi!'
14"Khi ra về, người thu thuế được th
a tội,[d] chứ không phải thầy Biệt Lập. V
ì ai tự đề cao sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ
mình sẽ được đề cao."

Trẻ Con

15Một hôm, người ta đem trẻ con đến
gần Chúa, để Ngài đặt tay ban phúc ch
o các em; nhưng các môn đệ trách mắn
g, không cho quấy rầy Ngài. 16Chúa Gi
ê-xu gọi các em đến, bảo các môn đệ: "
Cứ để trẻ con lại gần Ta, đừng ngăn cản
, vì Nước Trời thuộc về những người gi
ống các em này. 17Ta cho các con biết:
Ai không tiếp nhận Thượng Đế[e] như trẻ
con sẽ không được vào Nước Trời."

---

[a] *Nt trên mái nhà*
[b] *Ctd linh hồn*
[c] *Nt Con Loài Người*
[d] *Nt được xưng công chính*
[e] *Nt Nước Trời*

Người Giàu và Nước Trời

18Một nhà lãnh đạo Do Thái hỏi Chú
a Giê-xu: "Thưa Thầy thánh thiện, tôi p
hải làm gì để được sống vĩnh cửu?"
19Chúa Giê-xu đáp: "Tại sao ngươi g
ọi Ta là thánh thiện? Chỉ có một Đấng
Thánh Thiện, đó là Thượng Đế. 20Hẳn
ngươi biết các điều răn: Đừng ngoại tìn
h, đừng giết người, đừng trộm cắp, đừn
g làm chứng dối, phải hiếu kính cha mẹ
?"
21Ông tự hào: "Từ thuở nhỏ đến giờ,
tôi luôn luôn vâng giữ các điều răn đó!"
22Chúa Giê-xu nghiêm nghị: "Ngươi
còn thiếu một điều: Bán hết tài sản lấy t
iền phân phát cho người nghèo để chứa
của cải trên trời, rồi theo làm môn đệ T
a."
23Nghe Chúa dạy, ông rất buồn rầu,
vì tài sản quá nhiều. 24Chúa nhìn ông, b
ảo các môn đệ: 'Người giàu vào Nước
Trời thật khó! 25Lạc đà chui qua lỗ ki
m còn dễ hơn người giàu vào nước của
Thượng Đế!"
26Mọi người nghe đều ngạc nhiên: "
Vậy thì ai được cứu?" 27Chúa đáp: "Th
ượng Đế có thể làm những việc người ta
không làm được." 28Phê-rơ thưa: "Chú
ng con đã bỏ nhà cửa để theo Thầy." 29
Chúa dạy: "Ta quả quyết với các con, a
i bỏ nhà cửa, anh em, cha mẹ, vợ con v
ì Nước Trời 30sẽ nhận lại gấp trăm lần[a]
trong đời này, và được sống vĩnh cửu tr
ong đời sau."
31Chúa Giê-xu đem riêng mười hai s
ứ đồ ra, bảo: "Chúng ta sẽ lên thủ đô Gi
ê-ru-sa-lem, tất cả những lời tiên tri đã
viết về Ta[b] sẽ được ứng nghiệm. 32Ta s
ẽ bị bắt nộp cho người La Mã. Họ sẽ ch
ế giễu, nhục mạ, phỉ nhổ, 33đánh đập, r
ồi giết Ta. Nhưng sau ba ngày, Ta sẽ số
ng lại."
34Nhưng các sứ đồ không hiểu Chúa
nói gì, vì trí óc họ như bị đóng kín.

Người Mù

35Khi Chúa Giê-xu đến gần thành Gi
ê-ri-cô, một người mù ngồi ăn xin bên đ
ường. 36Nghe tiếng huyên náo, ông liền
hỏi: "Chuyện gì thế?"
37Có người đáp: "Giê-xu người Na-x
a-rét đi qua đây."
38Ông mù liền la lớn: "Lạy Giê-xu, c
on vua Đa-vít, xin thương xót con!" 39
Đám người đi trước quở mắng, bảo phải
im lặng; nhưng ông càng kêu lớn hơn:
"Lạy con vua Đa-vít, xin thương xót co
n!"
40Chúa Giê-xu dừng lại, bảo: "Đem
ông ấy đến đây." Khi ông đến gần, Ngà
i hỏi: 41"Con muốn Ta giúp gì đây?" Ô
ng mừng rỡ: "Lạy Chúa, xin cho mắt co
n thấy được." 42Chúa truyền lệnh: "Sán
g mắt lại! Đức tin con đã chữa cho con
lành."
43Lập tức ông thấy được rõ ràng và đ
i theo Chúa Giê-xu, vừa đi vừa cảm tạ
Thượng Đế. Mọi người chứng kiến đều
ca ngợi Thượng Đế.

19

Xa-chê Được Cứu

1,2Khi Chúa Giê-xu đi ngang qua thà
nh phố Giê-ri-cô, Xa-chê, là một nhân
viên thuế vụ cao cấp và giàu có, 3cố tì
m cách nhìn mặt Chúa nhưng không đư
ợc, vì ông đã lùn, và dân chúng lại quá đ
ông. 4Ông vội chạy trước mọi người, trè
o lên cây sung nhìn xuống.
5Khi đi ngang qua đó, Chúa Giê-xu nh
ìn lên, gọi đích danh ông: "Xa-chê, xuốn

[a] *Nt nhiều lần*
[b] *Nt Con Loài Người*

g mau. Hôm nay Ta đến thăm ngươi tại n
hà."
6Xa-chê vội vàng nhảy xuống, mừng
rỡ rước Chúa về nhà. 7Nhưng dân chún
g bất mãn, phàn nàn rằng Chúa vào nhà
người tội lỗi xấu xa.
8Xa-chê đến đứng trước mặt Chúa: "
Thưa Chúa, con sẽ lấy phân nửa tài sản
phân phát cho người nghèo. Nếu lạm th
u tiền thuế của ai, con xin đền lại gấp t
ư."
9Chúa Giê-xu dạy: "Nhà này hôm na
y được hưởng ân cứu rỗi, vì Xa-chê cũn
g là con cháu Áp-ra-ham. 10Ta[a] đến trầ
n gian để tìm và cứu những người lầm l
ạc."

Ngụ Ngôn "Tân Vương và Quần Thần"

11Gần đến thủ đô Giê-ru-sa-lem, Chú
a kể ngụ ngôn này, vì nhân dân tưởng đ
ã đến lúc Nước Trời được thiết lập tại t
rần gian:
12,13"Một hoàng thân sắp đi xa nhận
lễ tấn phong để về làm vua xứ mình. Tr
ước khi lên đường, ông gọi mười nhân v
iên phụ tá đến, giao cho mỗi người một
ngàn bạc[b] kinh doanh. 14Nhưng dân bả
n xứ thù ghét ông, không muốn ông làm
vua của họ, nên gửi phái đoàn phản đối
. 15Khi được tấn phong trở về, vua cho
gọi mười nhân viên đến báo cáo lợi tức.
16"Người thứ nhất đến trình một ngà
n đã sinh lợi mười ngàn. 17Vua khen: '
Tốt lắm, ngươi rất ngay thật! Vì ngươi t
rung thành trong việc nhỏ, ta sẽ cho ng
ươi cai trị mười thành phố.'
18"Người thứ hai đến trình đã làm lợ
i được năm ngàn. 19Vua khen: 'Tốt lắm
, ngươi sẽ cai trị năm thành phố.'
20"Người thứ ba gượng gạo nói: 'Số
bạc vua giao, tôi vẫn còn giữ cẩn thận đ
ây. 21Tôi sợ vua lắm, vì vua rất nghiêm
khắc, muốn thu hoạch nơi mình không
kinh doanh, gặt hái chỗ mình không gie
o trồng.' 22Vua quát: 'Tên gian ngoa!
Miệng lưỡi ngươi đã buộc tội ngươi. Đã
biết ta nghiêm khắc, muốn thu hoạch n
ơi không kinh doanh, gặt hái nơi không
cày cấy, 23sao ngươi không đem bạc gử
i vào ngân hàng để thu lời cho đến khi t
a về?' 24Rồi vua ra lệnh cho tả hữu: 'Lấ
y ngàn bạc này đem cho người có mười
ngàn.' 25Họ ngạc nhiên: 'Anh ấy có nhi
ều rồi!' 26Vua đáp: 'Đúng thế! Ai có, s
ẽ cho thêm; nhưng ai không có, dù còn
gì cũng bị mất luôn. 27Và bây giờ, đem
những kẻ thù đã chống đối ta ra đây hà
nh hình trước mặt ta!' "

Chúa Vào Giê-ru-sa-lem

28Nói xong, Chúa Giê-xu đem các m
ôn đệ lên Giê-ru-sa-lem. 29Đến làng Bê
-pha-giê và Bê-ta-ni trên sườn núi Ô-liu
, Chúa bảo hai môn đệ đi trước: 30"Các
con đi thẳng đến làng trước mặt; vừa và
o làng, sẽ thấy một con lừa con chưa ai
cưỡi đang cột tại đó. Cứ mở dây, dắt nó
về đây. 31Nếu có ai hỏi, thì các con trả l
ời: Chúa cần dùng nó."
32Hai môn đệ vâng lời ra đi. Quả nhi
ên mọi việc xảy ra như lời Chúa dặn bả
o. 33Thấy họ mở dây lừa, người chủ hỏi
: "Các ông mở dây làm gì?" 34Hai môn
đệ đáp: "Chúa cần dùng nó." 35Họ dẫn
lừa về cho Chúa Giê-xu, lót áo mình trê
n lưng nó, nâng Ngài lên cưỡi.
36Dân chúng trải áo dọc theo đường;
Chúa cưỡi lừa đi qua. 37Lúc đến quãng
đường xuống dốc núi Ô-liu; gần Giê-ru-
sa-lem, đám môn đệ đông đảo vừa đi

---

[a] *Nt Con Loài Người*
[b] *Nt mười minas (1 mina tương đương ba tháng lương củ
a một công nhân)*

vừa tung hô ca ngợi Thượng Đế về những phép lạ Chúa Giê-xu thực hiện:

38"Hoan hô Vua Trời,
Sứ giả Thượng Đế!
Thiên cung thái hòa!
Thượng Đế quang vinh!"

39Nhưng mấy thầy Biệt Lập trong đám đông lên tiếng phản đối: "Xin Thầy bảo môn đệ đừng reo hò như thế." 40Chúa đáp: "Nếu họ im lặng, đá sẽ tung hô!"

41Gần đến nơi, vừa trông thấy thành phố, Chúa liền khóc than: 42"Ngày nay, Giê-ru-sa-lem đã biết rằng cơ hội hưởng thái bình đang ở trong tầm tay; thế mà không chịu nắm lấy! 43Rồi đây, quân thù sẽ đến đắp lũy bao vây phong tỏa, 44san bằng thành quách, tiêu diệt nhân dân, không còn để cho hai viên đá chồng lên nhau, vì thành phố này đã khước từ cơ hội Thượng Đế dành cho mình."

Dẹp Sạch Đền Thờ

45Chúa Giê-xu vào Đền Thờ, đuổi những người buôn bán ra ngoài. 46Ngài quở trách: "Thánh Kinh chép: 'Đền Thờ Ta là nơi cầu nguyện,' nhưng các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm cướp."

47Chúa đến Đền Thờ giảng dạy mỗi ngày. Các thầy trưởng tế, dạy luật và các cấp lãnh đạo tìm cách thủ tiêu Ngài. 48Nhưng họ chưa tìm được diệu kế, vì dân chúng ngưỡng mộ Chúa, chăm chỉ nghe Ngài giảng dạy.

20

Uy Quyền của Chúa

Một hôm, khi Chúa Giê-xu đang giảng dạy Phúc Âm trong sân Đền Thờ, các nhà lãnh đạo Do Thái kéo nhau đến hỏi: 2"Xin cho chúng tôi biết, Thầy cậy uy quyền ai để làm những việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?"

3Chúa đáp: "Ta cũng hỏi các ngươi một câu: 4Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?"

5Họ thảo luận: "Nếu chúng ta nói từ trời, thì ông ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng? 6Còn nếu chúng ta nói từ người, thì nhân dân sẽ giết[a] chúng ta, vì nhân dân công nhận Giăng là nhà tiên tri của Thượng Đế."

7Vậy họ thưa với Chúa: "Chúng tôi không biết."

8Chúa đáp: "Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ngươi biết nguồn gốc uy quyền của Ta."

Ngụ Ngôn về Các Lãnh Tụ Do Thái

9Chúa Giê-xu kể ngụ ngôn này cho dân chúng: "Người kia trồng một vườn nho, cho tá điền mướn, rồi đi xa một thời gian khá lâu. 10Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi; nhưng ông bị các tá điền đánh đập và đuổi về tay không. 11Chủ sai người khác; ông cũng bị đánh đập sỉ nhục và đuổi về tay không. 12Người thứ ba cũng bị đánh đập đến mang thương tích, rồi đuổi đi. 13Chủ vườn nho tự nghĩ: 'Phải làm sao đây? Được rồi, ta sẽ sai con trai yêu quý của ta đến, chắc họ phải kính nể con ta.' 14Thấy con trai chủ, các tá điền bảo nhau: 'Nó là con thừa tự. Giết nó đi, sản nghiệp sẽ về tay chúng ta.' 15Và họ kéo người con ra ngoài vườn, giết đi.

"Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử với các tá điền cách nào? 16Chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt họ, và giao vườn cho người khác mướn."

[a] *Nt ném đá*

Người nghe góp ý kiến: “Mong không ai làm như mấy tá điền đó!”

17Chúa Giê-xu nhìn họ hỏi: “Vậy câu Thánh Kinh này có nghĩa gì: ‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá móng?[a]’ ” 18Rồi Ngài tiếp: “Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác; còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, thì người đó sẽ nghiền họ ra bụi.”

Chúa và Hoàng Đế La Mã

19Nghe xong, các thầy trưởng tế và dạy luật biết Chúa ám chỉ họ, nên muốn bắt Ngài ngay, nhưng không dám ra tay, vì sợ dân chúng nổi loạn. 20Họ cho thám tử theo dõi Chúa, giả vờ thành thật học hỏi, nhưng cốt gài bẫy để bắt Ngài nộp cho chính quyền La Mã.

21Các thám tử hỏi Chúa: “Thưa thầy, chúng tôi biết lời Thầy dạy rất ngay thẳng. Thầy không thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy Đạo Thượng Đế. 22Xin Thầy cho biết có nên nộp thuế cho Hoàng đế La Mã không?”

23Biết rõ âm mưu của họ, Chúa Giê-xu bảo: 24“Đưa Ta xem một đồng bạc. Hình và tên ai trên đồng bạc này?” Họ đáp: “Hoàng đế La Mã.” 25Chúa dạy: “Đem nộp cho Hoàng đế những gì của Hoàng đế; và trả lại Thượng Đế những gì thuộc về Ngài.”

26Thế là âm mưu gài bẫy Chúa trước công chúng bị thất bại. Sững sờ vì câu trả lời của Chúa, họ cứng miệng không biết nói gì.

Vấn Đề Sống Lại

27Các thầy Sa-đức (chủ trương không có sự sống lại) đến hỏi Chúa Giê-xu: 28“Thưa Thầy, luật Mai-sen dạy rằng nếu người đàn ông nào qua đời không có con, thì em trai người ấy phải cưới vợ góa của anh để sinh con nối dõi cho anh. 29Nhà kia có bảy anh em. Người anh cả cưới vợ, rồi chết không con. 30,31Người thứ hai cưới vợ góa của anh, cũng chết không con. Người thứ ba cũng vậy. Cứ thế, cả bảy người đều chết không con. 32Cuối cùng người đàn bà cũng chết. 33Đến ngày sống lại, người đàn bà đó sẽ làm vợ ai? Vì cả bảy người đều đã cưới nàng.”

34Chúa Giê-xu đáp: “Cưới vợ gả chồng là việc của người trần; 35còn người được sống lại trong Nước Trời không ai còn cưới gả. 36Họ sẽ không chết nữa, như giống như thiên sứ. Họ là con cái Thượng Đế, vì được Ngài cho sống lại.

37“Về vấn đề người chết sống lại, chính Mai-sen đã đề cập trong trang sách viết về bụi gai cháy. Ông gọi Chúa là ‘Thượng Đế của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp.’ 38Chúa là Thượng Đế của người sống, chứ không phải của người chết. Vậy đối với Thượng Đế, mọi người đều sống.”

39Các thầy dạy luật đứng nghe buột miệng khen: “Thầy giải đáp thật hay!” 40Sau đó, không ai dám hỏi Ngài nữa.

Chúa và Đa-vít

41Chúa Giê-xu hỏi: “Tại sao người ta nói Chúa Cứu Thế thuộc dòng dõi vua Đa-vít? 42Chính Đa-vít đã viết trong Thi Thiên:

‘Thượng Đế bảo Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta,
43Cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới
gót chân Con.’

44“Đa-vít đã gọi Ngài là Chúa, sao Ngài còn thuộc dòng dõi Đa-vít được?”

---

[a] *Thi 118:22*

Chúa Lên Án Các Thầy Dạy Luật

45Khi dân chúng đang lắng nghe, Ch
úa Giê-xu bảo các môn đệ: 46"Phải đề p
hòng các thầy dạy luật, vì họ thích mặc
áo lễ thật dài, mong được người ta kính
chào ngoài đường phố, ưa ngồi ghế dan
h dự trong hội trường và phòng tiệc. 47
Họ làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc
những bài cầu nguyện tràng giang đại
hải, nhưng đồng thời cướp đoạt nhà cửa
của những quả phụ cô đơn. Vì thế, họ s
ẽ bị hình phạt nặng hơn!"

21

Quả Phụ Dâng Tiền

Chúa thấy có nhiều người giàu có bỏ
tiền dâng vào hộp trong Đền Thờ. 2Khi
thấy một bà góa nghèo khổ đến dâng h
ai đồng xu, 3Chúa bảo các môn đệ: "Ta
cho các con biết, bà góa nghèo khổ nà
y dâng nhiều hơn tất cả những người ki
a, 4vì họ lấy của thừa thãi đem dâng, c
òn bà này tuy túng ngặt đã dâng tất cả t
iền mình có để sống qua ngày."

Đền Thờ Sẽ Bị Tàn Phá

5Một vài môn đệ trầm trồ khen ngợ
i những tảng đá đẹp đẽ và các vật trang
trí lộng lẫy trong Đền Thờ. 6Chúa Giê-
xu báo trước: "Trong tương lai, tất cả c
ông trình kiến trúc các con thấy đây sẽ
sụp đổ tan tành; cũng chẳng còn hai tản
g đá chồng lên nhau."

Thời Triệu

7Các môn đệ thắc mắc: "Thưa Thầy,
bao giờ việc đó xảy ra? Có dấu hiệu gì
báo trước không?" 8Chúa đáp: "Các co
n phải thận trọng, để khỏi bị lừa gạt. Vì
nhiều người sẽ mạo Danh Ta, tự xưng l
à Chúa Cứu Thế, và tuyên bố ngày tận t
hế đã đến. Các con đừng tin! 9Khi nghe
có chiến tranh, loạn lạc, các con đừng
khiếp sợ. Những biến cố ấy phải xảy ra
trước, nhưng chưa đến ngày tận thế." 10
Chúa dạy tiếp: "Dân tộc này sẽ tiến côn
g dân tộc khác; nước nọ tuyên chiến với
nước kia. 11Sẽ có động đất dữ dội; nhiề
u xứ bị đói kém và bệnh dịch. Sẽ có nh
ững biến cố khủng khiếp, và trên trời sẽ
có nhiều dấu lạ. 12Nhưng trước khi các
việc ấy xảy ra, các con sẽ bị hành hạ, k
hủng bố, bị giải ra hội trường và bỏ tù.
Các con sẽ bị giải đến tòa án các vua và
các tổng trấn vì các con thuộc về Ta. 1
3Đó là cơ hội để các con truyền bá Phú
c Âm cho họ. 14Các con đừng lo phải tự
biện hộ thế nào, 15vì Ta sẽ cho các con
lời lẽ khôn ngoan, lập luận đanh thép,
khiến kẻ thù không tranh luận, bài bác
nổi. 16Ngay những người thân yêu nhất
của các con như cha mẹ, anh em, bà co
n, bạn hữu cũng sẽ phản bội, bắt các co
n nộp cho kẻ thù; và một số người trong
các con sẽ bị giết. 17Mọi người sẽ ghen
ghét các con, vì các con thuộc về ta; 18
nhưng một sợi tóc trên đầu các con cũn
g không mất. 19Cứ nhẫn nhục chịu đựn
g cho đến cuối cùng, các con sẽ được c
ứu.

Đại Nạn ở Xứ Do Thái

20"Khi thấy Giê-ru-sa-lem bị bao vây
, các con biết thủ đô này sắp bị tàn phá.
21Lúc ấy, ai ở trong xứ Giu-đê phải trố
n lên miền đồi núi; ai ở trong thành phả
i chạy ra ngoài; ai ở ngoài thành đừng tì
m cách trở vào. 22Vì đó là thời kỳ đoán
phạt của Thượng Đế, theo đúng lời tiên
tri trong Thánh Kinh. 23Trong những n
gày ấy, không ai khổ cho bằng đàn bà c
ó thai hay con

mọn. Tai họa đau thương sẽ trút trên đất nước và dân tộc này. 24Họ sẽ bị quân thù tàn sát và lưu đày khắp thế giới. Giê-ru-sa-lem sẽ bị các dân tộc nước ngoài chà đạp cho đến ngày tàn của các nước đó.

Ngày Chúa Trở Lại

25"Nhiều dấu lạ sẽ hiện ra trên mặt trời, mặt trăng và các vì sao. Dưới đất, các dân tộc đều hoang mang rối loạn trước cảnh biển động, sóng thần. 26Người ta sẽ ngất xỉu vì khiếp sợ những biến cố sắp diễn ra trên mặt đất, và các quyền lực dưới bầu trời cũng rúng động. 27Bấy giờ nhân loại sẽ thấy Ta[a] giáng xuống trong mây trời với vinh quang và uy quyền tuyệt đối. 28Khi những việc đó bắt đầu, các con hãy đứng dậy và ngước nhìn lên; vì ngày giải cứu gần đến."

29Chúa giải thích: "Các con xem cây vả và các loài cây khác. 30Khi cây đâm chồi trổ lá, các con biết gần tới mùa hạ. 31Cũng thế, khi thấy những biến cố ấy xảy ra, các con biết Nước Trời đã gần. 32Ta quả quyết: Thời đại[b] này chưa chấm dứt, thì các biến cố ấy đã xảy ra rồi. 33Trời đất sẽ tiêu tan, nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.

Đề Cao Cảnh Giác

34"Phải thận trọng! Đừng buông mình vào đời sống phóng đãng, say sưa, bận tâm lo lắng việc đời này; để khi ngày ấy đến, các con khỏi bị bất ngờ như mắc bẫy. 35Ngày ấy cũng sẽ đến bất ngờ cho mọi người trên mặt địa cầu. 36Các con phải luôn luôn cảnh giác; phải cầu nguyện để có đủ sức vượt qua mọi cảnh hoạn nạn và để nghênh đón Chúa Cứu Thế.[a]"

37Ngày nào cũng thế, ban ngày Chúa Giê-xu vào Đền Thờ giảng dạy, dân chúng đến thật sớm để nghe lời Chúa; ban đêm, Ngài về nghỉ trên núi Ô-liu.

22

Âm Mưu Giết Chúa

Đã gần đến lễ Vượt Qua –
trong ngày lễ này, người Do Thái chỉ ăn bánh không men –
2các thầy trưởng tế và thầy dạy luật tìm cách thủ tiêu Chúa Giê-xu, vì họ sợ dân chúng.

Giu-đa Phản Chúa

3Quỷ Sa-tan nhập vào sứ đồ Giu-đa Ích-ca-ri-ốt. 4Giu-đa tìm gặp các thầy trưởng tế và các viên chỉ huy lính gác Đền Thờ để bàn mưu bắt Chúa Giê-xu. 5Họ mừng lắm, hứa sẽ thưởng tiền. 6Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa lúc không có dân chúng ở gần Ngài.

Chuẩn Bị Lễ Vượt Qua

7Đến ngày lễ Vượt Qua, người Do Thái giết chiên con để ăn với bánh không men. 8Chúa Giê-xu sai Phê-rơ và Giăng đi chuẩn bị bữa tiệc cho Ngài và các sứ đồ.

9Họ hỏi: "Thưa Thầy, chúng con sẽ dọn tiệc tại đâu?" 10Chúa Giê-xu đáp: "Khi các con vào thành phố, sẽ gặp một người xách vò nước. Người ấy vào nhà nào, các con cứ theo vào, 11nói với chủ nhà: 'Thầy hỏi: Phòng khách dành riêng cho Ta và các môn đệ ăn lễ Vượt Qua ở đâu?' 12Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng, đầy đủ tiện nghi trên lầu. Các con dọn tiệc tại đó." 13Họ ra đi gặp mọi điều đúng như lời Chúa dạy, và chuẩn bị Lễ Vượt Qua.

---

[a] *Nt Con Loài Người*
[b] *Nt thế hệ*

Tiệc Thánh Đầu Tiên

14Đến giờ dự lễ, Chúa Giê-xu ngồi ă
n với các sứ đồ. 15Chúa bảo họ: "Ta rất
muốn dự lễ Vượt Qua này với các con t
rước khi chịu khổ nạn. 16Ta cho các co
n biết: Ta sẽ không dự tiệc này nữa cho
đến khi mục đích bữa tiệc được hoàn th
ành[a] trong Nước của Thượng Đế." 17Ch
úa lấy chén nước nho, tạ ân Thượng Đế
và bảo: "Các con cầm chén này chia nh
au uống đi. 18Vì từ nay, Ta sẽ không u
ống nước nho này nữa cho đến khi Nướ
c Trời được thể hiện." 19Ngài lấy bánh,
tạ ân Thượng Đế, bẻ ra trao cho các mô
n đệ: "Đây là thân thể Ta, phải hy sinh
vì các con. Các con hãy ăn để tưởng niệ
m Ta." 20Cũng thế, sau bữa ăn, Chúa cầ
m chén nước nho, và bảo: "Chén này là
giao ước mới giữa Thượng Đế và nhân
loại, ấn chứng bằng máu Ta, máu phải
đổ ra vì các con. 21Nhưng này, kẻ phản
Ta đang ngồi ăn chung với Ta. 22Ta ph
ải hy sinh[b] đúng theo chương trình Thư
ợng Đế; nhưng khốn cho kẻ phản Ta!" 2
3Các môn đệ hỏi nhau: Ai là người phả
n Chúa.

Người Lãnh Đạo

24Các môn đệ tranh luận với nhau xe
m ai lớn nhất trong Nước Trời. 25Chúa
Giê-xu dạy: "Vua chúa các dân tộc nướ
c ngoài cai trị rất tàn ác; người áp bức n
hân dân lại được gọi là ân nhân. 26Nhưn
g giữa các con, ai muốn làm lớn phải ch
ịu phận nhỏ; ai muốn lãnh đạo phải làm
tôi tớ. 27Lệ thường, tôi tớ phải hầu hạ c
hủ. Trái lại, Ta vẫn hầu hạ các con. 28V
ì các con trung thành với Ta trong nhữn
g ngày thử thách, 29và vì Cha đã ủy quy
ền cai trị cho Ta, nên Ta cũng cho các c
on quyền đó. 30Các con sẽ được ăn uốn
g chung bàn với Ta trong Nước Ta, và n
gồi trên ngai xét xử mười hai đại tộc Y-
sơ-ra-ên."

Chúa Cảnh Cáo Phê-rơ

31Chúa Giê-xu tiết lộ cho Phê-rơ: "Si
-môn, Si-môn, Sa-tan đã xin phép thử t
hách con như người ta sàng sảy lúa; 32n
hưng Ta đã cầu nguyện cho con khỏi th
iếu đức tin. Sau khi con ăn năn, hãy gây
dựng đức tin cho anh em con." 33Phê-r
ơ đáp: "Thưa Thầy, con sẵn sàng ngồi t
ù, chịu chết với Thầy." 34Nhưng Chúa
bảo: "Phê-rơ ơi, Ta cho con biết, trước
khi gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta ba
lần."

Chuẩn Bị Sẵn Sàng

35Chúa hỏi các môn đệ: "Khi Ta sai
các con đi truyền giáo, không mang the
o tiền bạc, túi bao hay giày dép, các co
n có thiếu thốn gì không?" Họ đáp: "Th
ưa không." 36Chúa tiếp: "Nhưng bây gi
ờ lại khác. Ai có tiền bạc hay túi bao, c
ứ mang theo; ai không có gươm, nên bá
n áo choàng mà mua. 37Vì lời tiên tri nà
y sắp ứng nghiệm: 'Người sẽ bị kể vào
hàng phạm nhân.' Phải, các lời tiên tri
nói về Ta đều sẽ ứng nghiệm." 38Các m
ôn đệ báo cáo: "Thưa thầy, chúng con c
ó hai thanh gươm đây." Chúa đáp: "Đủ
rồi!"

Chúa Cầu Nguyện

39Rời phòng tiệc, Chúa Giê-xu lên n
úi Ô-liu như thường lệ. Các môn đệ đi t
heo Ngài. 40Đến nơi, Ngài bảo: "Các co
n phải cầu nguyện, để khỏi bị cám dỗ."

---

[a] *Nt nó được hoàn thành*
[b] *Nt Con Loài Người đi*

41 Đi một quãng chừng vài chục thước,[a]
Chúa quỳ xuống cầu nguyện: 42 "Thưa C
ha, nếu Cha vui lòng, xin cho con khỏi u
ống chén này. Nhưng xin ý Cha được th
ực hiện, chứ không theo ý Con." 43 Lúc
ấy, một thiên sứ đến thêm sức cho Ngài
. 44 Trong lúc đau đớn thống khổ, Chúa
cầu nguyện càng tha thiết, mồ hôi toát r
a như những giọt máu nhỏ xuống đất. 45
Cầu nguyện xong, Chúa đứng lên, trở lại
với các môn đệ. Thấy họ đang ngủ, mệt
mỏi vì quá buồn rầu, 46 Chúa gọi: "Sao c
ác con ngủ? Hãy thức dậy cầu nguyện, đ
ể khỏi bị cám dỗ."

Chúa Giê-xu Bị Bắt

47 Chúa còn đang nói, một đám đông
kéo tới, do Giu-đa dẫn đường. Giu-đa tr
âng tráo tới gần hôn Chúa. 48 Nhưng Ch
úa trách: "Giu-đa! Con lấy cái hôn để p
hản Ta[b] sao?"

49 Các môn đệ đứng gần biết nguy cơ
đã tới, liền hỏi: "Thưa Chúa, chúng con
nên cầm gươm chiến đấu không?" 50 M
ột môn đệ vung gươm chém đứt vành ta
i phải của đầy tớ thầy Tế Lễ Tối Cao. 51
Nhưng Chúa ngăn lại: "Đừng đánh ché
m nữa." Rồi Ngài đặt tay chữa lành tai
người đầy tớ. 52 Chúa Giê-xu hỏi các th
ầy trưởng tế, các viên chỉ huy lính gác
Đền Thờ và các trưởng lão: "Ta đâu ph
ải trộm cướp, mà các ngươi cầm gươm d
ao, gậy gộc đến bắt? 53 Hằng ngày Ta vẫ
n ở với các ngươi trong Đền Thờ, sao các
ngươi không bắt Ta? Nhưng nay đã đến
giờ của quyền lực tối tăm, giờ các ngươi
hành động."

Phê-rơ Chối Chúa

54 Người Do Thái bắt Chúa giải đến d
inh thầy Tế Lễ Tối Cao, Phê-rơ theo sa
u Chúa xa xa. 55 Họ nhóm một đống lửa
ngoài sân, rồi ngồi lại sưởi, Phê-rơ le
n vào ngồi với họ. 56 Thấy ông bên đốn
g lửa, một đầy tớ gái liền nhìn mặt: "
Ông này là đồ đệ[c] của Giê-xu." 57 Nhưn
g Phê-rơ chối: "Chị ơi, tôi không biết ô
ng ấy đâu." 58 Một lúc sau, người khác t
hấy Phê-rơ liền nói: "Ông cũng thuộc b
ọn đó." Phê-rơ cãi: "Không phải đâu." 5
9 Chừng một giờ sau, người khác nữa qu
ả quyết: "Đúng rồi! Ông này là đồ đệ[c] c
ủa Giê-xu, vì cũng là người Ga-li-lê."
60 Nhưng Phê-rơ lại chối: "Ông ơi, tôi k
hông hiểu ông nói gì hết." Ngay lúc ấy,
có tiếng gà gáy. 61 Chúa Giê-xu quay lạ
i nhìn Phê-rơ. Chợt nhớ lời Chúa: 'Trư
ớc khi gà gáy đêm nay, con sẽ chối Ta
ba lần,' 62 Phê-rơ bước ra ngoài, khóc ló
c đắng cay.

Chúa Bị Sỉ Nhục

63,64 Bọn người canh giữ Chúa bắt đầ
u chế giễu, đánh đập Ngài. Chúng bịt
mắt, đấm Ngài, rồi hỏi: "Thử đoán xe
m ai vừa đánh anh đó?" 65 Chúng sỉ nh
ục Ngài đủ điều.

**Chúa Ra Trước Hội Đồng Quốc Gia D
o Thái**

66 Sáng sớm hôm sau, hội đồng quốc
gia được triệu tập, gồm các trưởng lão,
các thầy trưởng tế và dạy luật. Chúa Gi
ê-xu bị giải ra trước hội đồng. Họ chất
vấn: 67 "Anh có phải là Chúa Cứu Thế
không?" Chúa đáp: "Dù Ta nói, các ng
ươi cũng không tin; 68 Ta hỏi, các ngươ
i cũng không trả lời. 69 Nhưng từ nay, T
a[b] sẽ ngồi bên phải ngai quyền năng củ
a Thượng Đế." 70 Cả hội đồng đều hỏi:
"Vậy anh là Con

[a] *Nt quãng ném một viên đá*
[b] *Nt Con Loài Người*
[c] *Nt đã ở với*

Thượng Đế sao?" Chúa đáp: "Đúng thế!
" [71]Họ bảo nhau: "Chúng ta cần gì nhân
chứng nữa, vì chính miệng nó đã khai r
a rồi."

23

Tổng Trấn Phi-lát

Toàn thể hội đồng quốc gia đứng dậy
, giải Chúa qua dinh tổng trấn Phi-lát. [2]
Họ tố cáo: "Chúng tôi bắt được tay cách
mạng này. Nó xúi dân nổi loạn, bảo đừ
ng đóng thuế cho Hoàng đế La Mã; nó
còn tự xưng là Chúa Cứu Thế, tức là Vu
a!" [3]Phi-lát hỏi Chúa: "Anh có phải là
vua dân Do Thái không?" Chúa đáp: "Đ
úng như thế." [4]Phi-lát quay sang bảo các
nhà lãnh đạo Do Thái: "Ta không thấy
người này phạm luật gì cả." [5]Nhưng họ
cố buộc tội: "Tên này sách động nhân d
ân khắp xứ Giu-đê, bắt đầu ở xứ Ga-li-l
ê, và bây giờ đến tận thủ đô Giê-ru-sa-l
em." [6]Phi-lát hỏi: "Anh này là người Ga
-li-lê sao?"

Vua Hê-rốt Ạc-ríp-ba I

[7]Khi biết Chúa là người Ga-li-lê, thu
ộc thẩm quyền vua Hê-rốt, Phi-lát liền r
a lệnh giải Ngài đến cho vua xét xử. Lú
c ấy vua cũng có mặt tại Giê-ru-sa-lem.
[8]Gặp Chúa Giê-xu, Hê-rốt rất mừng, vì
đã nghe danh tiếng Ngài và ước ao xe
m Ngài làm phép lạ. [9]Hê-rốt hỏi Chúa
nhiều câu, nhưng Ngài không trả lời. [10]
Trong lúc đó, các thầy trưởng tế và dạ
y luật đều gay gắt buộc tội Ngài. [11]Vu
a Hê-rốt và bọn quan hầu tỏ vẻ khinh bỉ
Chúa, và bắt đầu chế giễu Ngài. Họ mặ
c cho Ngài một chiếc áo sặc sỡ, rồi giải
Ngài về cho Phi-lát. [12]Trước kia, Hê-
rốt và Phi-lát thù ghét nhau; nhưng hô
m đó họ trở thành bạn hữu.

Chúa Bị Kết Án Tử Hình

[13]Tổng trấn Phi-lát cho triệu tập các t
hầy trưởng tế, các nhà lãnh đạo và dân c
húng, [14]rồi tuyên bố: "Các ngươi bắt gi
ải và tố cáo người này về tội phản nghịc
h, xúi dân làm loạn. Trước mặt các ngư
ơi, ta đã tra xét tỉ mỉ các lời tố cáo đó, n
hưng thấy đương sự thật vô tội. [15]Vua H
ê-rốt cũng không buộc tội được, nên tra
o trả đương sự về đây. Như thế, người n
ày không làm gì đáng tội tử hình cả. [16]
Vì vậy, ta sẽ đánh đòn, rồi trả tự do." [17]
Theo thông lệ, mỗi kỳ lễ Vượt Qua, Phi
-lát ân xá một tù nhân, [18]nên dân chúng
đồng thanh kêu gào: "Xử tử nó đi, và th
a Ba-ra-ba cho chúng tôi!" [19]Ba-ra-ba đ
ang bị tù vì giết người và nổi loạn tại Gi
ê-ru-sa-lem. [20]Phi-lát muốn tha Chúa G
iê-xu nên tìm cách khuyên giải họ; [21]nh
ưng họ cứ la hét: "Đóng đinh nó trên câ
y thập tự! Đóng đinh nó trên cây thập tự
!" [22]Phi-lát hỏi lần thứ ba: "Tại sao?
Người ấy có tội gì đâu? Ta không thấy t
ội gì đáng xử tử cả. Để ta sai đánh đòn
rồi thả ra." [23]Nhưng dân chúng lớn tiến
g gào thét, khăng khăng đòi xử tử Chúa
Giê-xu. Cuối cùng, tiếng gào thét của h
ọ đắc thắng; [24]Phi-lát đành tuyên án tử
hình Chúa Giê-xu theo lời họ yêu cầu. [2
5]Cũng thể theo ý họ, Phi-lát phóng thíc
h Ba-ra-ba, là người đang ngồi tù vì nổi
loạn và giết người. Rồi ông giao Chúa
Giê-xu cho họ hành hình theo ý muốn.

Trên Cây Thập Tự

[26]Trên đường giải Chúa ra pháp trườ
ng, họ gặp Si-môn người xứ Ly-bi[a] vừa
từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem. Họ liền b
ắt anh vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu.
[27]Một đoàn dân rất đông kéo theo sau;
nhiều phụ nữ vừa đi vừa than khóc. [28]

[a] *Xin xem chú thích Mã 27:32*

Nhưng Chúa Giê-xu quay lại bảo: “Phụ
nữ Giê-ru-sa-lem! Đừng than khóc ta; n
hưng hãy khóc cho chính các ngươi và
con cái mình! 29Vì sắp đến ngày con cá
i bị coi là điều bất hạnh. Người ta sẽ bả
o nhau: Phúc cho phụ nữ chẳng từng th
ai nghén, chẳng phải lo bú mớm cho co
n! 30Người ta sẽ cầu cho núi đè, đất phủ
thân mình. 31Vì nếu họ đối xử với Ta l
à Cây Hằng Sống thế này, thì số phận cá
c ngươi sẽ ra sao?”

32Có hai tử tội cũng bị giải ra pháp tr
ường với Chúa. 33Đến ngọn đồi Sọ, họ
đóng đinh Chúa và hai tử tội trên cây th
ập tự, một tên bên phải và một tên bên t
rái Ngài.

34Chúa Giê-xu cầu nguyện: “Thưa C
ha, xin tha tội cho họ, vì họ không biết
mình làm điều gì.”

Bọn lính gieo súc sắc chia nhau bộ á
o của Ngài. 35Dân chúng đứng quanh đ
ưa mắt nhìn. Các cấp lãnh đạo Do Thái
chế nhạo Ngài: “Nó chỉ giỏi cứu người
khác! Nếu nó đúng là Chúa Cứu Thế, đ
ược Thượng Đế lựa chọn, thì phải tự giả
i cứu đi chứ!” 36Bọn lính cũng giễu cợt
Chúa, đưa rượu chua cho Ngài uống, 37
và mỉa mai: “Nếu anh là Vua dân Do T
hái, sao không tự cứu thoát?” 38Phía trê
n đầu Ngài có treo tấm bảng ghi mấy ch
ữ: “Đây là Vua dân Do Thái.” 39Một tử
tội bị đóng đinh bên cạnh cũng nhiếc m
óc Chúa: “Anh không phải là Chúa Cứu
Thế sao? Hãy tự giải thoát và cứu bọn t
ôi với!” 40Nhưng tên kia trách nó: “Anh
không sợ Thượng Đế sao? 41Mặc dù ch
ịu chung một bản án tử hình, nhưng anh
và tôi đền tội thật xứng đáng; còn Ngư
ời có tội gì đâu?” 42Rồi anh quay lại: “
Thưa Chúa Giê-xu, khi về Nước Chúa,
xin nhớ đến con.” 43Chúa Giê-xu đáp: “
Ta hứa chắc chắn: hôm nay con sẽ ở với
Ta trong Thiên Đàng!”

Chúa Giê-xu Tắt Thở

44,45Khoảng mười hai giờ trưa, mặt tr
ời không chiếu sáng nữa. Bóng tối bao t
rùm khắp nơi cho đến ba giờ chiều. Bức
màn trong Đền Thờ thình lình bị xé là
m đôi. 46Chúa Giê-xu kêu lớn: “Thưa C
ha, Con xin giao thác linh hồn cho Cha!
” Nói xong, Ngài tắt thở.47Viên đại đội
trưởng La Mã thấy cảnh tượng ấy, liền
ca ngợi Thượng Đế và nhìn nhận: “Ngư
ời thật là vô tội!” 48Dân chúng đi xem c
uộc hành hình đều đấm ngực ra về. 49N
hững người quen biết Chúa và nhóm ph
ụ nữ đã theo Ngài từ xứ Ga-li-lê đều đứ
ng xa mà nhìn.

An Táng Chúa Giê-xu

50-52Giô-sép, quê ở thành A-ri-ma-th
ê, xứ Giu-đê, là hội viên hội đồng quốc
gia, đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa
Giê-xu. Ông là người đạo đức, công chí
nh, vẫn trông đợi Nước Trời xuất hiện.
Ông không tán thành quyết định và hàn
h động của hội đồng quốc gia trong việ
c giết Chúa. 53Ông hạ xác Chúa xuống,
khâm liệm trong một cây vải gai, rồi đặ
t vào một huyệt đá đục sẵn trong sườn n
úi, chưa hề chôn ai. 54Hôm ấy là ngày c
huẩn bị lễ Vượt Qua. 55Nhóm phụ nữ th
eo Chúa từ xứ Ga-li-lê cũng chứng kiế
n việc chôn cất và biết ngôi mộ Chúa. 5
6Họ trở về nhà, sửa soạn các loại hương
liệu và dầu thơm để ướp xác Chúa. Hô
m sau nhằm ngày Sa-bát,[a] họ nghỉ ngơi t
heo luật lệ.

---

[a] *Nt Sábbaton*

24

Chúa Sống Lại

Sáng sớm Chúa nhật,[a] các bà ấy thăm mộ Chúa, đem theo các hương liệu đã c huẩn bị. 2Tới nơi, họ thấy tảng đá lớn c hặn trước cửa mộ đã lăn qua một bên. 3 Bước vào mộ, không thấy xác Chúa Giê -xu, 4họ hoang mang, không biết việc gì xảy ra. Thình lình có hai người nam m ặc áo sáng ngời xuất hiện trước mặt. 5C ác bà sợ quá, cúi mặt xuống đất. Hai ng ười hỏi: "Tại sao các bà đi tìm người số ng giữa vòng những người chết? 6Chúa không ở đây đâu, Ngài sống lại rồi! Cá c bà không nhớ lúc còn ở Ga-li-lê, Chú a bảo rằng 7Ngài[b] phải bị phản nộp vào tay bọn gian ác, bị đóng đinh trên cây thập tự, đến ngày thứ ba sẽ sống lại sao ?" 8Họ liền nhớ lại lời Chúa, 9chạy về Giê-ru-sa-lem, thuật chuyện cho mười một sứ đồ và bất cứ ai họ gặp. 10(Nhóm phụ nữ đi thăm mộ gồm có Ma-ri Mặc-lan, Gian-nơ, Ma-ri mẹ Gia-cơ và mấy bà khác nữa.) 11Các sứ đồ hoài nghi, cho là chuyện hoang đường. 12Nhưng P hê-rơ chạy đến mộ, cúi xuống nhìn vào trong, chỉ thấy vải liệm còn đó. Ông v ề nhà, tự hỏi không biết thi hài Chúa ở đâu.

Trên Đường Về Em-mau

13Cũng trong ngày đó, hai môn đệ đi trên đường về làng Em-mau. Làng này cách Giê-ru-sa-lem độ mười một cây số. 14Hai người vừa đi vừa bàn luận về cái chết của Chúa Giê-xu. 15Đang lúc bàn c ãi, thình lình Chúa Giê-xu đến gần, đi s át bên họ, 16nhưng họ không nhận ra N gài.

17Chúa hỏi: "Các ngươi đang thảo lu ận gì thế?" Họ dừng lại, nét mặt buồn b ã. 18Cơ-lưu, là một trong hai người, trả lời: "Trong cả thành phố Giê-ru-sa-lem , chắc chỉ một mình ông không biết những biến cố vừa xảy ra mấy ngày nay!"

19 "Việc gì thế?"

"Nhà Tiên tri Giê-xu người Na-xa-ré t bị giết rồi! Ngài giảng dạy đầy uy quy ền, công khai làm nhiều phép lạ trước mặt Thượng Đế và toàn thể nhân dân. 20,21Chúng tôi tin tưởng Ngài là Chúa C ứu Thế, đến giải phóng dân tộc chúng ta .[c] Nhưng các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo quốc gia đã bắt Ngài nộp cho chính quyền La Mã. Họ tuyên án tử hìn h và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. V iệc xảy ra đã ba ngày rồi! 22,23Hơn nữa, mới sáng hôm nay, mấy bà trong nhóm chúng tôi đi thăm mộ Ngài trở về làm c húng tôi sửng sốt. Họ không thấy xác N gài đâu cả, lại gặp các thiên sứ báo tin Ngài đã sống lại! 24Một vài môn đệ chạ y đến mộ; quả đúng như lời các bà ấy n ói, họ chẳng tìm thấy xác Ngài!"

25Chúa Giê-xu trách: "Các ngươi thật dại dột, chậm tin lời các tiên tri trong T hánh Kinh. 26Các tiên tri chẳng nói Chú a Cứu Thế phải chịu khổ hình, rồi mới đ ến ngày quang vinh sao?" 27Chúa giải t hích những phần Thánh Kinh viết về N gài, từ năm sách Mai-sen đến các sách t iên tri.

28Gần đến làng Em-mau, Chúa Giê-x u tỏ vẻ muốn đi xa hơn nữa, 29nhưng ha i người cố nài Ngài ở lại với họ, vì trời s ắp tối. Ngài nhận lời dừng lại. 30Khi ng ồi vào bàn ăn, Chúa cầm bánh tạ ân Th ượng Đế, rồi bẻ ra trao cho họ. 31Thình lình, hai người như được mở mắt, nhận r

[a] *Nt ngày thứ nhất trong tuần lễ*
[b] *Nt Con Loài Người*
[c] *Nt dân Y-sơ-ra-ên*

a Chúa Giê-xu; nhưng ngay lúc ấy, Ngài biến mất.

32Hai người bảo nhau: "Dọc đường, Chúa nói chuyện và giải nghĩa Thánh Kinh, lời Ngài nung nấu lòng dạ chúng ta biết bao!" 33Lập tức, họ quay lại Giê-ru-sa-lem, gặp mười một sứ đồ đang họp với các môn đệ khác. 34Các sứ đồ cho họ biết: "Chắc chắn Chúa sống lại rồi! Ngài vừa hiện ra cho Phê-rơ![a] "

35Hai người liền thuật chuyện Chúa Giê-xu hiện ra với họ trên đường làng, và chuyện họ nhìn ra Chúa khi Ngài bẻ bánh.

Chúa Hiện Ra với Các Môn Đệ

36Lúc họ đang nói, thình lình Chúa Giê-xu đến đứng giữa phòng, chào mừng mọi người. 37Ai nấy đều khiếp sợ, tưởng thấy thần linh.

38Chúa Giê-xu hỏi: "Sao các con sợ? Sao vẫn còn nghi ngờ? 39Hãy xem tay chân Ta! Chính Ta đây! Hãy sờ Ta xem, vì thần linh đâu có thịt xương như Ta!" 40Ngài vừa nói vừa đưa tay chân cho họ xem.

41Trong lúc họ bỡ ngỡ[b] vì quá ngạc nhiên và vui mừng, Chúa liền hỏi: "Các con có gì ăn không?" 42Họ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. 43Ngài cầm lấy, ăn trước mặt mọi người.

44Chúa nhắc nhở: "Trước đây, khi còn ở với các con, Ta đã từng nói: Tất cả những lời Mai-sen, các tiên tri và các tác giả Thi Thiên viết về Ta đều phải được ứng nghiệm." 45Rồi Chúa mở trí cho họ hiểu Thánh Kinh. 46Ngài nhấn mạnh: "Thánh Kinh chép: Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình, đến ngày thứ ba sẽ sống lại, 47và Phúc Âm cứu rỗi phải được công bố cho tất cả các dân tộc, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Ai ăn năn trở về với Ta sẽ được tha tội. 48Các con đã chứng kiến các việc đó. 49Ta sẽ sai Thánh Linh đến với các con như Cha Ta đã hứa. Vậy các con cứ chờ đợi trong thành phố này, cho đến khi đầy dẫy quyền năng thiên thượng."

Chúa Về Trời

50Chúa Giê-xu dẫn các môn đệ đến gần làng Bê-ta-ni, rồi đưa tay ban phúc cho họ. 51Đang khi ban phúc, Chúa lìa họ lên trời. 52Các môn đệ thờ lạy Ngài, rồi trở về Giê-ru-sa-lem, lòng đầy vui mừng. 53Họ cứ ở trong Đền Thờ, ca ngợi Thượng Đế.

---

[a] *Nt Si-môn*
[b] *Nt chưa tin*